

ሌዳ። ከአቤል አርዕስት በኋላ ማርታ የምታወራለትን እንደ
 ዱንም ከልብ አላዳመጠም ። አቤልና ትዕግሥትን ለማገናኘት
 ታላቅ ጥበብ የተከሰተለት መሰለው ። ነገ ... እሑድ ...
 ከአንድ ሌሊት በኋላ ... አቤት ርቀቱ! ሐሳቡ በርሮ
 እሑድ ላይ ዐረፈ ። እዚያች ሞርካ ሥር ትዕግሥትና ማርታ
 የሚያጠኑ መሰለው ሲጠብቋቸው ... እሱ አቤልን አጅቦ
 ከተፍ ሲል ... ተማሪ ሙሽሮች ከነሚዘዎቻቸው ...
 ግን አቤል እምቢዮ አልሑድም ቢልስ? ወይም ደግሞ
 ትዕግሥትን ሲያያት የኋለት ቢበረግግስ? . . .

ምዕራፍ አስራሦስት

እሑድ ጠዋት፣ እስክንድር ማንደፍሮ ከእንቅልፍ ሲነቃ
 ከሳምሶን “ጉልበው” በስተቀር ቀድሞት የተነሣ ሰው አል
 ነበረም ። ሳምሶን እንደ ልማዱ በጠዋት ተነሥቶ ስፖርት
 በመሥራት ላይ ነበር ። እስክንድር እንደ ነቃ ዐይነን በጣቶቹ
 ጠራርን ሳምሶንን አጨልቆ ተመለከተው ። ላቡ በግንባሩ
 ላይ እየወረደ፣ መራቱ ላይ ተንጋሎ፣ አንገቱን በእጁ እየደገፈ
 ከወገቡ በመነሣትና በመተኛት የሆድ ጂምናስቲክ ይሠራል ።
 ሳምሶን ለስፖርት ያለው ፍቅር እስክንድርን ሁሌም ያስደንቅ
 ቀዋል ። ጠዋት ጠዋት ቀድሞ ተነሥቶ ሰውነቱን ሳያፍታታ
 ምንም ቢሆን ወደ ውጭ አይወጣም ።

እስክንድር በሳምሶን እንቅስቃሴ ተነቃቅቶ፣ “ስፖርት
 ለጤንነት!” አለና ከመኝታው ውስጥ ተፈናጥሮ ወጣ ።
 ድካም ስለ ተጫጫነው ከአልጋው ለመነሣት የፈጠረው
 ዘዴ ነበር ። ልብሱን ለባብሶ ከጨረሰ በኋላ፣ ክፍሉ ውስጥ
 ይንጎራደድ ጀመር ።

“ምነው ዛሬ በሌሊት?” አለው ሳምሶን፣ በእሑድ
 ቀን የእስክንድር ማልዶ መነሣት እንግዳ ነገር ሆኖበት ።
 “አንዳንድ ሰውጥ ያስፈልጋል ።”

“የምን ለውጥ?” አለ ሳምሶን፣ ጂምናስቲኩን ጨርሶ
 ዱብ ዱብ በማለት ሰውነቱን እያዘናና ።

“አንዳንድ ሰንበቶችን ማልዶ የመነሣት ለውጥ!”
 አለውና እስክንድር ወደ መስኩቱ ሔዶ ከፈተው ።

የጠዋት ፀሐይ፣ ሣር ቅጠሉን ልዩ ድምቀት ሰጥታዋለች።
 ከእሑድነቱም ሌላ፣ ጠዋት እንደ መሆኑ መጠን በግቢው
 ውስጥ የሚንቀሳቀስ ተማሪ አልነበረም ። ለአታክልቱ
 ከፀሐይ ብርሃን ጋር ውበትና ድምቀት የሰጠው ጸጥታውም

ሁምር መስሎ ታየው ፣ የሰዎች ንቅናቄና የምተርቶ ድምፅ የአታክልትን ውበት ውጦ እንደሚውል ተሰማው ፣ ተፈጥሮን ከመቼውም ይልቅ ፣ ጠዋትና ማታ ጸጥታ ጠብቀን የምናደንቀው ለዚህ ሳይሆን ይቀራል ? በዚህ ዓለም ላይ ድምፅ የሌለው ፣ ተፍጨርጭሮ ድምፁን ያላሰማ ፣ ለመደነቅም ሆነ ለመታወስ ዕድል አይገኘውም እያለ ባልተጨበጠ ሐሳብ ሲመራመር ቆይቶ ፣ ' ለማንኛውም ዛሬ ግሩም ቀን ይመስላል ፤ የተሰፋ ቀን ነው ' አለ በልቡ ።

አቤልና " ድብርት " ገና እንደ ተኝ ናቸው ፣ የአቤል እንቅልፍ እንኳ ያጠራጥራል ፣ እንኳንስ ድምፅ እየሰማ ሊያንቀላፋ በጸጥታውም ጊዜ በትግል ነው የሚተኛው ። " ድብርት " ግን ከየቀን ብዛት የሳምሶንን የጠዋት እስኖርት ጀርድ ስለ ለመደለት መባኑን ትቷል ።

እስከንድር ፊቱን ለመታጠብ የመኝታ ክፍሉን ለቆወጣ ፣ ለምን ማለዳ እንደ ተነሣ ራሱን በጠየቀ ጊዜ ፣ ተጨባጭ መልስ አጣ ። ' አቤል በሌሊት ተነሥቶ እንዳያመልጠኝ ፈርቼ ይሆን ? ' ሲል ራሱን ጠየቀ ፣ የቀትር በኋላውን ቀጠሮ ለአቤል የሚነግርበትን ዘዴ ከማታ ጀምሮ ሲያሰላስል ነበር ያደረገው ፣ ከማርታ ጋር የጠነሰሱትን ሴራ በግልጽ ሊነግረው አይችልም ። ስውር ጥበብ በመፈለግ ከባድ የአንጎል ጀምናስቲክ ሠራ ፣ ለራሱ ጥበብ ገና ሳይከሠትለት ሐሳቡ ሮጦ እነትዕግሥት ክፍል ገባ ። — ' ለመሆኑ ማርታስ ትዕግሥትን የማታለሉ ጥበብ ሠምሮላት ይሆን ? ' ሲል አሰበ ።

ፊቱን ታጥቦ ሲመለስ ፣ " ቁርስ ደርሶአል ፣ ቁርስ — ቁርስ " እያለ አቤልና ' ድብርትን ' አስነሣቸው ። ' ድብርት ' ፊቱን እንዳጨፈገገ ከብርድ ልብሱ ውስጥ በወጣ ጊዜ እስከንድር ስሜቱ ገብቶት በሆዱ እየነሳ ማበጠሪያ ይፈልግ ጀመር ። በአፋ ባይቆጣም ውስጥ ውስጡን እየተነፋነፈ መሆኑ ገባው ። ' በልቡ ምን እያለ ይረግመኝ ይሆን ? ' እያለ ማበጠሪያውን አንሥቶ ወደ መስኮቱ ተጠጋ ። ሁሉም በመስኮቱ መስታወት እያዩ ነው ፣ ጸጥራቸውን የሚያበጥሩት ።

ጸጉሩን ማበጠር ሲጀምር ፣ በጥርጣሬ ስሜት ወደ ሳምሶን ዘወር አለ ። ሳምሶንም የሚጥልበትን የተረብ ቃል እያ

ዘጋጀ ያየው ስለ ነበር ፣ ዐይን ለዐይን ተገጣጠሙ ። የዐይኖቻቸው ግጭት ከቋንቋ ይበልጥ ሰላግባባቸው ሁለቱም ተነሥቀው ዐይኖቻቸውን መለሱ ።

" ዛሬ አንድ ቃል እንዳትናገረኝ " አለው እስከንድር በሥጋት ስሜት ።

" ማ ተናገረህ ? " አለው ሳምሶን ፣ የመነቃቃት ግቅ እየነሳ ። " እኛ እንደሆን ሁላችንም ተነሥተናል ። ሳሪቤት ክፍሎችን እንዳትቀሰቅስ ቀስ ብለህ አበጥር ። "

" ዕረፍ ብዩሃለሁ አንተ መላጣ ። "

" እምልህ፣ በኋላ ወቀሳው ለኛ እንዳይተርፍ ብዬ ነው ። " እስከንድር እንደ ወትሮው ቀልዶ ሊያልፍ አልፈለገም ።

" ስማ ሳምሶን ፣ እውነት ይህን ኪንኪ ጸጉራን ከልቤ እንደምኮራበት ታውቃለህ ? " አለው ።

" ወደህ ነው ? የተፈጠረህ አይለወጥ ነገር ! "

" አንዴ ፣ ስለ ተፈጠረላኝ ሳይሆን በኪንኪነቱ እኩራ በታለሁ ነው የምልህ ! "

" ይሁንልህ ! " አለው ሳምሶን ፣ በማብሸቅ ዐይነት ፣ አቤልና ' ድብርት ' ልብሳቸውን ለብሰው ፈታቸውን ሊታጠቡ ወጡ ።

" ለመሆኑ አጭር ኪንኪ ጸጉር መጥፎ ፣ ረዥም ሉጫ ጸጉር ቆንጆ አድርጎ መመዘኛ ያወጣው ማን እንደሆነ ታውቃለህ ? " አለው እስከንድር አምርሮ ።

" አንጃ ፣ እኔ መመዘኛዉ ሲወጣ አልተወለድኩም ። "

" አትቀልድ " አለው እስከንድር ፤ " የምናገረው ቁም ነገር ነው ። አሁን የምንጠቀምበትን የጥሩና መጥፎ ጸጉር መመዘኛ ያወጡት ረዥም ጸጉር ያላቸው ነጮቹ ናቸው ! አየህ ፣ ነጮች የአኛን የአፍሪካውያንን የዕድገት ኋላ-ቀርነት በመመርኮዝ ክፉኛ ተጽዕኖአቸውን አሳርፈውብናል ። በሚገኙላቸው አጋጣሚ ሁሉ በባህላችን ፣ በአኗኗራችን በአፈጣጠ

ራችን አፊዘዋል = በኋላ-ቀርጎታችን ተግልቀዋል = 'የዝንጆ
ርነት ዘመናችሁን አልጨረሳችሁም' ሲሉን ሞክረዋል =
የሚገርመው የእነሱ ጥረት ሳይሆን የእኛ ለእነሱ እምነትና
ፍላጎት መስገድ ነው ። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ የእነሱ
ተጽዕኖ ከአባቶቻችንና ከእያቶቻችን ይልቅ በእኛ በተማር
ነው ትውልድ ላይ ይበልጥ መንጸባረቁ ነው ። እረ! ማይማኑ
እያቶቻችን ለሀገራቸው ፣ ለባህላቸውና ለእምነታቸው ጠን
ካርች ነበሩ ። እኛ ነን እንጂ ለውጪ ባህልና እምነት ልፍ
ሰፍስ የሆነው ።”

ረጋ ብሎ የጀመረውን ንግግሩን ውስጣዊ እምነቱ እያ
ጋለው ድምፀቱ ሲጨምርና ፊቱ ሲለዋወጥ ቢመለከትም
ሳምሶን የሚረታለት አልሆነም ።

“ይህ ሁሉ ፍልስፍና አሁን ለኪንክ ጸጉርህ ማሳመሪያ
ነው? በል እሺ ይሁንልህ ፤ ጥሩ ነው ።”

እስክንድር አሁንም ለቀልድ ቦታ አልሰጠውም ።

“ነጮች ለራሳቸው በሚያመቻቸው የነሱን ፍላጎት
በሚጠብቅና የነሱን ባህል በሚያንጸባርቅ ሁኔታ ያወጡት
መመዘኛም ሆነ መመሪያ ለአፍሪካውያን አይሠራም ። ይህ
ከባህል ወረራው አንዱ ክፍል ነው ። አፍሪካውያኖች የራ
ሳችን የሆነ የውበት መመዘኛ ሊኖረን ይገባል ። ደግሞም
አለን ። ጥቁረታችን ፣ የጸጉራችን እጥረትና ከርዳዳነት ለኛ
ውበት ነው ።”

“በል እንግዲህ ሁለተኛ ስለ ፀጉር አላነጣም” አለ
ሳምሶን ግማሽ የመሸነፍ ግማሽ የማሸፍ ስሜት እያሳየ ።

“ምናለበት? በተከራከርክ ቁጥር ብዙ ትማራለህ”
አለና እስክንድር ጸጉሩን ችምችም አርጎ ካበጠረ በኋላ ፣
“ተመልከት ፣ ባለሎጫና ረዥም ጸጉሮቹ እንዲህ ማድረግ
አይችሉም” አለው ።

ሳምሶን ሥቆ ዝም አለ ።

አራቱም ተጣጥበውና ተበጣጥረው ከጨረሱ በኋላ
ለቁርስ ወደ ምግብ አዳራሽ ሔዱ። እስክንድር አሁንም የሚያሰ

ላለው ለሰዓት በኋላው ቀጠሮ አቤልን የሚያታልልበትን
መንገድ ነበር ። መመገቢያ አዳራሽ ውስጥ ከገቡ በኋላ
‘ድብርት’ ከነሱ ተነጥሎ ለብቻው ጥግ ሔዶ ተቀመጠ ።
ሦስቱም ነገሩ ስለ ገባቸው ተሳሳቁ ። ምን ጊዜም ሳምሶን
ያለበት ቦታ መቀመጥ አይወድም ። ይወርፈዋል ። ሥራዬ
ብሎ ያበሽቀዋል ። መኝታም ከእሱ ሥር የሚተኛው የገድ
ሆኖበት ነው ።

“ልሔድና አጠገቡ ልቀመጥ?” አላቸው ሳምሶን ፣
ተንኮል እያሰበ ።

“ተው እባክህ ፤ ይህንን ልጅ አታናደው” አለው
እስክንድር ፣ በ ‘ድብርት’ ተፈጥሮ ከሌሎች እያዘነ ።

ሳምሶን ዳቦውን ቶሎ ቶሎ ገምጦ ጨርሶ ፣ አቤልን እጅ
እጅን እያየ ፣ በቃኝ የሚልበትን ጊዜ በመጠባበቁ ሻዩን
ይምግ ጀመር ። አቤልን ሲጠብቅ እስክንድር ቀድሞ ዳቦውን
ምንም ያህል ሳይበላ አቆመ ። አቤልም ወዲያው ተከትሎት
እጁን በእጁ ጠራረገ ።

“ብሎ እንጂ” አላቸው ሳምሶን ፣ የተረፋቸውን የዳቦ
ጉማጅ እየተመለከተ ።

“በቃን እባክህ ምን ይሔ ደረቅ ቂጣ!” አሉ ሁለ
ቱም ፊታቸውን አከፍተው ።

“አይ የናንተ ነገር!” አለና ሳምሶን የዳቦዎቹን ቁራ
ሾች አፈፍ አደረገ ። አድራጎቱ ተደጋጋሚ ስለሆነ ሁለቱም
አትኩሮት አልሰጡትም ።

“መብላት አሁን በወጣትነት ጊዜ ነው ። በኋላ ለራሳ
ችሁ ሳይሆን ልጆቻችሁን የምታበሉትን ነገር ነው የምታሰ
ቡት” አላቸው ፣ ዳቦውን እየገማመጠ ።

“ልክ ነህ ፣ በርታ!” አለና እስክንድር ፣ ፊቱን ወደ
አቤል መልሶ ፣ “ታዲያስ ፣ ዛሬ የት ነው የምትውለው?”
ሲል ጠየቀው ።

“የት ይኬዳል? እዚህ ግቢ ነዋ!” አለው አቤል።
“ምን መሔጃ አለን?”

“ሙሉ ትን?”

“ታዲያስ!” አለ አቤል፤ አጠያየቁ እንግዳ ሆኖበት፤
“የምትወስደኝ ቦታ ካለ...”

“አይ፣ እንዲያው ነገሩን ማለቴ ነው እንጂ፤ እሱማ
የት ይኬዳል? እኔም እዚህ ነው የምውለው። ብንችል አን
ዳንድ ጥናቶቻችንን እንሸፍናለን።”
“እንሞክራለን።”

እስክንድር፣ አቤል ግቢ እንደሚውል ካረጋገጠ በኋላ፤
“እኔይ፣ አንድ ደረጃ አለቀ። የሚቀጥለውን ደረጃ ለማቅረብ
ደግሞ ምን ጥበብ ይከሠትልኝ ይሆን?” አለ በልቡ።

እሑድ ጠዋት እስክንድርም ሆነ አቤል እንዲያው ከመ
ጽሐፍ ጋር በመተያየት ነበር ያሳለፉት ። ሁለቱም መጽሐ
ፎቻቸውን እንደ ከፈቱ በየገል ሕልሞቻቸው ይጋልባሉ።
ዐልፎ ዐልፎ ጥያቄ ሲያጠያየቁ እንኳን ከልብ ሆነ መደ
ማመጥ አልነበረም። አቤል የዘወትር ቅገጥሎ ላይ ነው። እስ
ክንድር ደግሞ የቀትር በኋላ ጥንሰሱን ሲያሰላስል ዋለ።

ዘጠኝ ሰዓት ተኩል አካባቢ እስክንድር መጽሐፉን
ዘግቶ ማግጥ ጀመረ።

“ሲጋራ ጠማኝ፣ እስቲ ውጭ ወጥቼ ገዢ ልምጣ”
አለ። ወደ አቤል እየተመለከተ ። እሱንም ይዞ ከክፍል
ለመውጣት የፈጠረው ዘዴ ነበር።

አቤል ምንም አስተያየት አልሰጠም።

“አብረን ሒደን ገዝተን እንመለስ” አለው እስክን
ድር፣ በጥያቄ ሳይሆን በውሳኔ ድምፅ።

አቤል ሳያመነታ ተነሥቶ አብረው ወጡ። የሚሔድ
በት እያጣ ነው እንጂ ሲሔድ ቢውል ደስ ይለዋል። መኝታ
ክፍሉ ውስጥ ሆኖ ሲያጠና፣ የፈጥኝ አሰሪው በግድ ደብ
ተር አሰይዘው የሚያሰጡት መሰሎ ነው የሚሰማው።

ወደ ውጭ በር ሲሔድ እስክንድር በልቡ የቀጠረውን
ሰዓት ከእነሱ መድረስ ጋር ለማቀናጀት እያሰላ ነበር። ቀድ
መው ከሚመለሱ ዘግየት ብለው በያርሱ፣ ከነትዕግሥት ጋር
ለመገናኘት ለነደፈው እቅድ አማራጭ መሰሎ ስለ ታየው
ዝግ በማለት አቤልንም ከእርምጃው ይነትተው ነበር።

ራቅ ወዳለ ሱቅ ሔደው ሲጋራውን ገዝተው ሲመለሱ
እስክንድር ዋናውን መንገድ ትቶ በመጸሕፍት ቤቱ ጀርባ
በዋርካው በኩል የሚያስኬደውን መንገድ ያዘ። እስክንድር
ይህን መንገድ ለምን እንደ መረጠ አቤል ግራ ገብቶት ተከ
ተለው። ለመመላለሻ የተቀየሰ መንገድ አይደለም። እን
ዲሁ ብቻ ሰልፋት ያለው ተማሪ መንገድ ማቋረጥ ሲፈልግ
ይሔድበታል።

“ምነው? ለምን በዋናው መንገድ እንሔድም?”
አለው አቤል። በጥርጣሬ ስሜት። ሆኖም ርምጃውን አልገ
ታም። እስክንድር ከፊት ከፊቱ ስለ ቀደመ፣ ቆሞለማነጋገር
አልቻለም።

“በዋናው መንገድ እንድ መገናኘት የማልፈልገው
ሰው ሲመጣ አይቼ ነው” አለው እስክንድር፣ ውሸቱን።

ቤተ መጻሕፍቱን ዐልፈው ወደ ዋርካው አካባቢ ብቅ
ሲሉ፣ የእስክንድር ልብ ከፋኛ መምታት ጀመረ። አቤል
ምንም ዐይነት ጥያቄ እንዳይጠይቀው ለማድረግ ይመስል።
ግንባሩን አኮማተረው። “እዚህ ላይ ነው ዋናው ችግር”
አለ በሐሳቡ፣ የመጨረሻው ደረጃ ውጤት እንዳይከሸፍበት
እየፈራ።

ትዕግሥትና ማርታ ከዋርካው ሥር ተቀምጠው ሲያ
ጠኑ እየአቸው፣ ትዕግሥት ዐይኗንም፣ ስሜቷንም ደብተሯ
ላይ እንደ ተከለች ነች። ማርታ ግን የእነ አቤልን መምጣት
በመጠባበቅ ዐይኗን እያቀለጨለጨች ነች።

አቤል ሁለቱን በተመለከተ ጊዜ፣ ሕዋሳቶቹ በጥርጣሬና
በድንጋጤ ተነቃነቁ። “የእስክንድር መንገድ መረጣ ያለ
ምክንያት አይደለም” ሲል አሰበ። ነገር ግን፣ እነ ትዕግሥትን
ከማየት በስተቀር በውል የተከሠተለት እንዳችም ነገር
አልነበረም።

እስክንድር ከግርታ ጋር በሩቅ ፈገግታ ከተለዋወጠ በኋላ ወደ አቤል መለሰ ብሎ። “ሐደን ሰላም እንበላቸው ። በሩቅ ሰላም መባባሉ ቅር ሊያሰኛቸው ይችላል” አለው ።

ለአቤል ሁኔታው አላግረውም ። ወደ ዋርካው መሔድ አልፈለገም ። ተቀራርቦ ሰላምታ መለዋወጠ ለሱ ያልተለ መደ ነገር ነው ። ግን እስክንድር ፋታ አልሰጠውም ። እነ ትዕግሥት ጋ ለመሔድ አቤል እንደሚያመነታ ስለ ገባው ቀድሞ ጉዞ ጀምሮአል ። አቤል ተነጥሎት እንዳይቀር ይሉ ኝታ ይዞት ተከተለው ።

አጠገባቸው እንደ ደረሱ ተጨባበጡ ። አቤል ከትዕግ ሥት ፊት እንዲህ ሲቀርብ የመጀመሪያ ጊዜው ነው ። የእጅ ቋን ሙቀት መቀበል አልቻለም ። አጋጣሚውን ተጠቅሞ የትዕግሥትን ውበት በቅርበት ለማጥናት ከቶም አልሞክረም ። ተደናግጦ የተቋጠረ ራቱን ሳይፈታ ዝም ብሎ ቆመ ። በፍቅር የነደደ ልቡን ለማሳየት ራቱን ከማጨማደድ ሌላ ችሎታ አልነበረውም ። እንዲህ ራቱን ካላስከፋባት ፣ ካላጨማደደባትና ካላጠቆረባት በስተቀር ውስጥ ውስጡን በፍቅር ነዶ መከሰሉን እንደ ምን ልትረዳለት ትችላለች? . . .

ትዕግሥት ራሷ ስትጨብጠው ተደናግጦ ፣ በድንኳጅ ዋን ነው የዘረጋችላት ። የሷው መርበትበት የፍቅር ድን ጋጤ መሆኑ ይታወቃል ፤ የአቤል መኮማተር የነዲድ ፍቅሩ ነጸብራቅ መሆኑን ግን ልትረዳለት አልቻለችም ። ከተቀመጠችበት ቦታ አንሥቶ የሚያፈርጣት ይመስል ይብሱን ተረባሽ ሸች ። ግርታን በልቧ ረገመቻት ። እሷ ነች-ደኅና ከሚያጠነበት መኝታ ክፍል አውጥታ እዚህ ያመጣቻት ። መኝታ ክፍል ውስጥ ግርታ ራሷ ወሬ ጀምራ ፣ በዘይ የክፍሉን ሴቶች ካንጫጫትና ካራበሸች በኋላ ትዕግሥትን “እባክሽ ዋርካው ሥር ሐደን እናጥና እዚህ ቤት ሰላም የለም” ብላ ገፋፍታ አስወጣቻት ። ነገሩ ሥውር ሢራ እንደ ነበረው ትዕግሥት የገባት አሁን ከአቤል ጋር ሲፋጠው ነው ።

ሁለቱ ፍቅረኞች ብቻ ሳይሆኑ እስክንድርና ግርታም ተደናግጠው የሚናገሩትን አጥተዋል ። መጨባበጡንስ ተጨባበጡ ። ከዚያስ ምን ይቀጥል? ምን አርዕስት ይከፈት?

ድምጻቸውን እንዲያጠፉ የታዘቡ የዋርካው ምርኮኞች ይመስሉ ። ሁሉም ጭጭ! እስክንድር የአቤልን ቁጡ ፊት ተመልክቶ በልቡ ምን ያህል እንደሚረገግው ገመተ ።

“እንሐድ!” አለ አቤል ፣ እስክንድር ላይ እንደ መልካም ስም እየቃጣው ።

“እንዴት! ተጫውቱ እንጂ” አለች ግርታ ፣ ወደ አቤል ሳይሆን ወደ እስክንድር እየተመለከተች ።

እስክንድር መልስም ባይሰጥ በድጋፍና በልምምጥ ስሜት ዐይኑን እያቀለጨለጨ አቤልን አየው ። አቤል ግን በመጥፎ ስሜት ዐይኑን ግርታ ላይ ተክሎ ነበር ። ቅንድቧ ለምን እንደሚርገብብ ሊገባው አልቻለም ። ዐይኗ ዳርቻ ላይ የዐይን እር በማየቱ ደስ አለው ። ከውበትዋ ይልቅ መጥፎ ኃኗን ማየት ነበር የሚያስደስተው ። እያየት መቆየት አልፈለገም ። ለአንዳቸውም መልስ ሳይሰጥ ከአጠገባቸው ሔደ ።

እስክንድር ፈራ ተባ እያለ በቀስታ ተከተለው ። “ምን ዝጋታሙ ነው!” አለች ግርታ በሽቃ ።

ትዕግሥት ስምታ እንዳልሰማች ጭጭ አለች ። ከውስጥ የሚተናነቃትን እንባ በመታገል ላይ ነበረች ።

“ከረፈፍ!” ስትል ግርታ ደገመች ።

“ስሚኝ ግርታ ፣ እኔ እዚህ የመጣሁት ለትምህርት ነው ። ሌላ ነገር አልፈልግም ። ለትምህርት ነው ቢታ!” አለቻት ትዕግሥት ስቅለቅ እያለች ።

“ታዲያ እኔ ምን ሁኝ እልኩሽ?” ጥቁ ብቻ ሳይሆን ቁጣም ጭምር ነበር ።

“እንጂ ፣ ቦታ! እኔ ትምህርት ብቻ ነው የምፈልገው!”

“ዝጋታሞች!” አለች ግርታ በልቧ ፣ ሁለቱንም ፍቅረኞች ደርባ ።

ምዕራፍ ዐስራአራት

ትዕግሥት ትመሰለዋለች ። ስታጠና እንደ ነበረችው ረዥም ቀሚሷን ለብሳ፣ በነጠላ ጫማ አጭር ቁመቷ ይብሱን ተጋልጦ፣ በፈገግታ ጉንጮቿን እያሠረገደች አቤል መኝታ ቤት ድረስ በምሽት ከተፍ !

“ ምነው አቤል ? ሰው ለምን ታስቸግራለህ ? እኔንስ ለምን በፍቅር ታሠቀሃለህ ? ለምን ግልጽ አትሆንልኝም ? ግፍቀርኮ ነውር አይደለም ” ስትለው ...

አቤል ግልጽነቷ እየገፋፋውና የተከከው ገጽታዋ እያሳ ዘነው ። “ እኔ ምን አደረግኩሽ ታዲያ ? ደግሞ ተበዳይ አንቺ ሆንሽ እንዴ ? እኔ ምን ያህል እንደ ተቃጠልኩ ውስጡን ገልጠሽ ባየሽው ! ” አላት ።

“ አትዋሸኝ አቤል ! እውነቱን ንገረኝ ። ስታየኝ ግንባርህን የምታኮማትርብኝ ፣ ዘግተኸኝ የምታልፈው ለምንድነው ? ፍቅር ነው ጥላቻ ? ”

“ የጥላቻ ነገር ለምን ታነሻለሽ ? በእኔና በአንቺ መሐል ጥላቻን ምን እመጣው ? የማደርገው ሁሉ የፍቅር ነው ። በመጥፎ አትተርጉሚብኝ እባክሽ ! ፍቅር ነው ። ”

“ ታዲያ እንዲህ በዕውር ፍቅር እንዴት እንዘልቀዋ ለን ? አቤል ? ሁለታችንም ውጥረት ላይ ያለን ተማሪዎች ነን ። እኔን የገና ማዕበል እየጠበቀኝ ነው ። አንተም መመ ረቂያ ዓመትህ ነው ። ግልጽ ካልሆንን እኮ ሁኔታችን ለሁለ ታችንም ግብ መሰናክል ነው ። ” ...

ከግልጽነቷ ይበልጥ የድምጿ ድምቀትና የአነጋገሯ ቀጥ ተኛነት እየገረመውና በእርግጥ ትዕግሥት መሆኗን እየተጠ ጠራጠረ ወይም ደግሞ ትዕግሥት ብዙ እሱ የማያውቀው ውስጣዊ ውበት እንዳላት አርጎ እየገመተ ፣ “ ልክ ነሽ የኔ

እመቤት ። ሁለታችንም ውጥረት ላይ ነን ። ይህንንከ ካነጣሽ ብዙ የማይውትሽ ነገር አለ ። እስቲ ቁጭ በይ የኔ ፍቅር ” ብሎ የአልጋውን ጠርዝ ሲያመለክታት ...

“ አልቀመጥም ፤ እኔ የመጣሁት ከአንተ አንዲት ቃል ለመስማት ብቻ ነው ። የምትወደኝ ከሆነ እንዲት ቃል ተን ፍሰልኝ ” ስትለው ...

የድምጿ ማየልና የገጽታዋ በንዴት መከሰል የቀድሞ ትዕግሥትነቷን ስለ ለወጠበት ፣ ‘ ቀድማኝ አበደኝ እንዴ ? ’ እያለ ፣ በገዘን በተደቆሰ ድምፅ ፣ “ አይዘሽ ፣ እንኳን አንድ ቀርቶ ሺህ ቃል እልልሻለሁ ። ብቻ አትጨኝ ። ድምፅሽን ቀንሰሽ አነጋገሪኝ ” ከማለቱ ከአፋ ነጥቃ ።

“ አልቸልም ። ቀስ ማለት አልቸልም ። ቀስም ዝምም ብዬ ቆይቻለሁ ። አሁን ግን መናገር አለብኝ ! ” ብላ ፣ ሳያስበው ወደ አልጋው ሔዳ አጠገቡ ተጠግታ ቁጭ !

አቤል በደስታ ይሁን በድንጋጤ ተረብሾ ፣ ቃልም ሳይተነፍስ ጭጭ !

“ በል እንጂ ተናገር ፣ ካንተ አንዲት የፍቅር ቃል እፈል ጋለሁ ። ”

“ እሺ ምን ልበልሽ ! ”

“ ከልቤ እወድሻለሁ ፣ አፈቅርሻለሁ ፣ በለኝ ። ”

“ ለአንቺ ያለኝን ፍቅር በአንዲት ቃል ብቻ ከመተን ፈሰ፣ በበርካታ መረጃዎች ላላይሽ እችላለሁ ” ብሎ የሸሚ ዙን ከናድ ገልጦ የእጁን ጠባሳ ያሳያታል ።

“ ምን የሆነከው ነው እሱ ? ”

“ በአንቺው ነው ። በአንቺው ነው ! ” ይላታል ፣ የፍቅር እልህ ጉርርውን እየተናነቀው ፤ “ እዚያ ምግብ አዳራሽ ውስጥ አንቺን ስመለከት የወደቅኩኝ ጊዜ የተደ ፋብኝ የትኩስ ጭጥ ጠባሳ ነው ። ”

ለመጀመሪያ ጊዜ ያየባት የገጽታ መለዋወጥና የድምፅ ግለት በርዶ፣ በግዝን ከንፈሯን ስትመጥለት በማየቱ ደስ ይለዋል ። ስታዝን ሆዱን ታባባዋለች ።

“ ይህ ብቻ አይደለም ። አንድ ቀን ደግሞ ” ይልና ፣ ሁኔታውን መናገር ዘግንናት ዐይኖቼ እንባ ያቀራሉ ። ወንድ ሆኖ በማልቀሱ ትዕግሥትን በያፍራትም ዕንባውን ለመግታት ከዐቅሙ በላይ ሆኖበት ይለቀዋል ።

እሷም ስሜቱን ተከትላ እያለቀሰች ፣ “ እሺ ንገረኝ ፣ አንድ ቀን ምን ሆንክ ? ” ትለዋለች ።

“ አዎ ! አንድ ቀን በአንቺ ምክንያት ሕይወቴን በገዛ እጄ ላጠፋት ነበር ። ካለንበት ሦስተኛ ፎቅ ዘልዬ ልፈጠፈጥ ነበር ! ”

ትዕግሥት ጮካ ራቷን ጉያዋ ውስጥ ትደብቀዋለች ። በዝግታ ከንደን ይዞ ቀና ያደርጋትና ፣ “ አይዘን ፣ ለማንኛውም ተርፈኛለሁ ። ግን በዚያ ሁኔታ ብሞት ኖሮ አንቺ ምን ትሆኝ ነበር ? ” ብሎ ሲወይቃት ፣

“ ለአንዲት ደቂቃም እዚህ ገበ. አልቀመጥም ነበር ። ወይም ራሴን እገድላለሁ ወይም አካባቢውን ጥዩ እኮበልላለሁ ” ትለዋለች ።

እኮበልላለሁ በማለቷ አቤል ይከፋና ለአፍታ ያህል ዝም ይላል ። እሱ ከሞተ እሷም መሞት አለባት ። ኮበልላ ማንጋ ልትደርስ ነው ? የማን ልትሆን ነው ?

“ ግን እኔ ምን አድርጌህ ነው ራሱን ለማጥፋት የተነሣኸው ? ”

“ አገጣጣሚው ነው ። በአንቺ ፍቅር በምሥቃይበት ሰዓት ፣ ከልጅነቴ ጅምር የማውቀውን የወላጆቼን ድህነት መባባስና መጨረሻ ደረጃ ላይ መድረስ የሚያረጋ ደብዳቤ ደረሰኝ ። ይሄኔ ለአንቺም ለወላጆቼም መሆን ያልቻለው እኔነቴ አስጠላኝና ራሴን ለማጥፋት ወሰንኩ ። ”

እንደገና ከንፈሯን መጥጣ ፣ “ ታዲያ እንዲህ የምትወደኝ ከሆነ ለምን ስታሆኝ ትሸሻለህ ? ለምን ልትሆን ታጨማድድ ብኛለህ ? ”

“ ሁሉንም ያደረግኩት ስለምወደሽ ነው አልኩሽ ከኮ ። ከፍቅ የሚያመልኩት ነገር ቀርቦው ሲያዩት ያስፈራራ ። አንቺንም ቀርቤ ላነጋግርሽ ያስፈራኝ ይኸው የፍቅር አምልኮቴ ይመስለኛል ። ፊቴን ማከሳትሬም ልቤ ውስጥ የጋመ ፍቅር ሽን ለመከላከል ያደረግኩት ሙከራ ይሆናል እንጂ ተንኮል የለበትም ። እባክሽ በሌላ አትተርጉሚብኝ ፣ ፍቅሪ ! ”

በመልሱ ጥንካሬ ተገርማ ዐይኖቿን እያስለመለመች ፣ “ ለመሆኑ እኔ በምገባበትና በምወጣበት ሰዓት ወይም በማጠናበት ቦታ ከአንተ ጋር የምንገጣጠመው እንዴት ነው ? እኔ የማልፍበትን ወይም የማጠናበትን ቦታ የሚነግርህ ሰው አለ እንዴ ? ” ብላ ትጠይቀዋለች ።

“ እኔንም በጣም የሚያስገርመኝ ነገር ነው ። ለማያውቅ ሰው የእኔና የአንቺ በየመንገድ መገጣጠም፣ ሆነ ተብሎ የተጠነሰሰ ይመስላል ። ነገር ግን አብዛኛውን ጊዜ የማገኘሽ እንዲያው በአጋጣሚ ነው ። የፍቅር አምላክ የሚያቅደው ግንኙነት ነው ማለቱ ይካላል መሰለኝ ። ብቻ ፍቅረኞች ባይነጋገሩም ፣ ቃላት ባይለዋወጡም ፣ ልብ ለልብ የሚገናኙበትና ሐሳብ ለሐሳብ የሚለዋወጡበት ተስምራዊ ጥበብ ያላቸው ይመስለኛል ። ወይም ደግሞ የሥነ-ልቦና ጥናት ሊቃውንት ላይኪክ ፓወር የሚሉት ረቂቅ መገናኛ ለፍቅረኞች መስላል ሆኖ ሳያገለግል አይቀርም ። ”

በትንታኔው እየተግረከች ፈቷን ትከሻው ላይ ደገፍ ታደርጋለች ። በልጅነቴ ያያቸው ዋርካ ሥር የሚገናኙት ፍቅረኞች ትዝ ይሉታል ። “ እነሱስ ከዚህ የበለጠ ምን አይረጉ ? ወንድየው ሴቲቱን ከጎኑ አስቀምጦ የልቡን ፣ የሰሜቱን ፣ የውስጡን አሟጦ ከማውራት ሌላ ምን ይሠራል ? ሴቲቱ በወሬው ቃጠሎ እየተንቃቃች በወንድየው ደረት ላይ ከመቅለጥ ሌላ ምን ረደደች ? ” እያለ ያስባል ።

ትዕግሥት በጣም ስለ ተጠጋችው ፣ የሰውነቷ ሙቀት ልብሱን ዐልፎ እየተሰማው የወሲብ ስሜቱን ይቀሰቅስበ

ታል = ፊቷ ትከሻውን ተደግፎ ጸኑሯ አንገቱን ይኮሰኩሰ
ዋል = ፊቷን ከትከሻው ላይ ላታነሣ ከአንገቷ ቀና ብላ፣ ዐይኖቿን ዐይኖቿ ላይ ስታሰለመልማቸው ስሜቷ ይገባውና ሊሰማት ይፈልጋል = ነገር ግን በፍራቻ አንድም የሰውነቱ ክፍል መንቀሳቀስ ያቅተዋል = አንዳች ነገር ከሙቀት ስሜት ጋር ተቀላቅሎ ሰውነቱን ይወርረዋል =

በዘይና በጥንቃቄ ሳይሆን ፣ ፍርሀቱ በፈጠረበት የአውሬ ስሜት ተገፍቶ ፣ ሳታሰበው ከንፈሩን ከንፈሯ ላይ ይከድንባትና ፣ ደስ የሚል ሙቀት ይሰማዋል = በሙቀቱ ኃይል የአፍላ ፍቅር ወዘና ከከንፈራቸው ላይ የሚገጠባጠብ እየመሰለው ፣ አንዳቸው በአንዳቸው ከንፈር ላይ የቀለጡ ሆኖ ተሰማው =

ለአፍታ ያህል ቀና ብሎ አይቷት ፣ ተመልሶ ገንጧን ፣ ከንፈሯን ፣ አንገቷን ሲሰም ፣ ጸጉሯን ፣ ትከሻዋን ፣ ጡቷን ሲያሻሽ ፣

“ ዕረፍ ፣ ስርጂን ነኝ ” የሚል ደካማ ድምፅ ይሰማዋል =

“ እሼ ” ቢልም ፣ እጁ መዳሰሱን ሊያጸርጥ አልቻለም =

“ ዕረፍ ኮ ነው የምልህ ፣ ” ብላ አንገርቃበት ፣ ከአጠገቡ አመር ብላ ትነሣለች =

“ ምነው ትዕግሥቱ ? ”

“ ሕድ ፣ ሰድ ፣ ወንዶች ስትባሉ ይህው ናችሁ = ዘላችሁ እዚያ ላይ ነው = እኔ ዘማዊት አይደለሁም ” እያለች ፣ ለመልስ ዕድል ሳትሰጠው እየጠጠች ስትወጣ ፣

“ ቆይ እንጂ ትዕግሥት ፣ እኔኮ መጥፎ ነገር አላሰበኩም = ቆይኝ አባክሽ ፣ በሕይወቴ ፈርደሽ አትሐጂ ፣ እኔ ያላንቼ ፍቅር መኖር አልቻልኩም ” እያለ በፍጫ ሲስተላት ከአንቅልፍ ባነነ .....

በነቃም ዐይኑን መግለጥ አልፈለገም = ያ ሁሉ ፍሥሐው ሸት ነው ማለት ነው ? እንቅልፍ ዐይን መጨረን ብቻ

በሆነና ፣ ከትዕግሥት ጋር ካገናኘው ሕልሙ ሳለመንቃት ዕድሜ ልኩን ዐይኑን በጨረነ ምን ነገርበት ፣

‘ እንዲህ ዐይነቱ ሕልም የዕብደት ነው የጤንነት ? ’ እንደ ምንም ተነሥቶ መብራቱን በዳበሳ አበራ =

ክፍሉም ውጭውም ጸጥ ረጭ ብሎአል = የመገኘታ ክፍል ጓደኞቹ ጥሩ እንቅልፍ ላይ ናቸው = ‘ ድብርት ’ እግሮቹን አጥፎ ፣ ጉልበቱን አገጠው ጋ አድርሰ ፣ ኩርምት ብሎ ነው የተኛው = አጠገቡ ያልተዘጋ ደብተር አለ = ሳምሶን በጀርባው ተንጋሎ ከፉኛ ያንኮራፊል = ከመንፈራገጡ ብዛት የተነሣ ብርድ ልብሰና አንሳላው ወደ አንድ ጎን ስለተሸበሸበ ፣ ከፊል ሰውነቱ ዕርቃነን ነው = አተኛነቱ ግን ያሰቀናል = እንቅልፍን ያለ ምንም ስስትና ቁጠባ በሰፊው የሚምጋት ይመስላል = የእስክንድር አተኛነት ከሁለቱ ለየት ይላል = በአንድ ጎኑ ከተኛ በንጋቱም በዚያው ጎኑ ይገኛል = በዚህ አይገላበጥም = ሰውነቱ ሙቀት ስለማይቸል አብዛኛውን ጊዜ ብርድ ልብሱን አይጠቀምበትም ፣ በአንሳላው ብቻ ተጠቅልሎ ነው የሚተኛው =

‘ መታደል ነው ! ’ አለ አቤል ፣ የሁሉንም አተኛነት እየተመለከተ = ሰላማዊ እንቅልፍቸው አስቀንቶት ፣ ‘ ትዕግሥትም ይህን ጥሩ እንቅልፍ ላይ ትሆናለች = ያቺ ጭራቅ ማርታም ትተኛለች = እኔ በዚህ በውድቅት ምን አባነኝ ? ’

ወደ አልጋው ተጠግቶ ቆሞ እስክንድርን አትኩር ይመለከተው ጀመር— እስክንድር ገጽታ ላይ አንዳች ነገር ማንብብ የቻለ ይመስል = ምናልባት ማንብብ የፈለገሁ እስክንድር ለእሱ ያለውን ውስጣዊ ፍቅርና የመሥዋዕትነት ስሜት ይሆናል =

በዚህ ቀን እስክንድር እሱን ከእነ ትዕግሥት ጋር ዋርካው ሥር ለማገናኘት ያደረገው ጥረት በሕሳቡ መጣበት = በጊዜው ተቆጥቶ አኩርፎ ቢሔድም ፣ የእስክንድር መከራ እሱን ለመርዳት መሆኑን በልቡ ያውቀዋል = እኛም ሕሁን አትኩር እየተመለከተው ፣ ‘ ይህ ልጅ ለእኔ በጎነት ምን እንዲህ አደከመው ? ’ ሲል አሰበ =

የፈንጂ ያህል ክፍሉን የሚያናጋ ፈሰ በሰማ ጊዜ፣ አቤል በጭንቀት የተወጣጠረው ሐሳቡ ተከፋፈለለትና ፈንግ አለ ። የሳምሶን ጉልበው ፈሰ መሆኑን ለማረጋገጥ ዞር መመልከት አላስፈለገውም ።

አቤል ደብዛዛ ፈንግታው ፊቱ ላይ አልቆየም ። ወዲያው ጋቢ ቢጠላዩ ላይ ደርቦ ወደ ሽንት ቤት ሔደ ። ከሁሉም የፊት መስታወት ያለበትን አንድ ሽንት ቤት ይመርጣል ።

ከሽንት ቤቱ እንደ ደረሰ በቀጥታ ወደ መስታወቱ አመራ ። ቀረብ ብሎ ሲመለከት የራሱ ምስል አስፈራው ። ምናልባት ከእንቅልፍ በመባኑ ወይም ሕልም በማየቱ ወይም ደግሞ በእኩለ ሌሊት ስለ ትዕግሥት በማሰቡ (በእንዲ ወይም በሁሉም ምክንያት ሊሆን ይችላል) ገጽታው ተለዋወጠ ፣ የራሱ ሳይሆን የሌላ ጭራቃዊ ምስል ከመስታወቱ ውስጥ ያፈጠጠበት መሰለው ። ትዕግሥት ሲያልማት እንደ ቆየችው ሆና፣ አንዴ እየተቆጣች አንዴም እያለቀሰች በሐሳቡ መጣችበት ። እመቤቱ ሆና ተሰማችው ። ሲሻት በእንቅልፍ ስዓት መጥታ የምትቀሰቅሰው ፣ በሔደበት ተከትላ በማገበራዊ ኑሮው የምታሰናክለው ፣ ከጥናቱ የምታዘናጋው ፣ ከፊት ከፊቱ እየቀደመች የሕይወቱን ርምጃ የምታሰናክልበት የፍቅር እመቤቱ ሆና ታየችው ። ሥራ ሥሮቹ ተግተረተሩ ፤ ጸጉሩ ቆመ ።

‘እንዲያው ምን ይሻለኛል? መጨረሻዬ ስምን ይሆን?’ ሲል ራሱን ጠየቀ ።

‘እውነት ምን ይሻልሃል? መጨረሻህ ስምን ይሆን?’ ሲል የገዛ ምስሉ ከመስታወቱ ውስጥ ያሾፈበት መሰለው።

ምዕራፍ አሥራአምስት

ቤተሌሌምና ለማ በቅጡ ተለማምደዋል ። ይህ መለማመድ ወደት እንደሚያደርስ ለማን ሁሉም እንዳሳሰበው ነው ። ግቡ በውል ሊገባው አልቻለም ። በውል ለማያውቀው ግብ ልቡ መሸፈቱን ሲያስብ በራሱ ላይ ቢነጫነጭም ቤተሌሌም ስትመጣ ቃል አይተነፍሰም ። የእሷ ልብ እንደ ሰውነቷ ወፍራም ነው ። አትጨነትም ። ያም ቢሆን ከላማ ጋር ላላት ግንኙነት ግቧን ታውቃለች ። ለማ የሚያስተምራት ኮርስ እስካል ድረስ ግንኙነታቸው ይቀጥላል ። የሱን ኮርስ ስትጨርስ ሰብብ ፈጥራ ትለየዋለች ። ይህ ዐይነት ጥበብ ለእሷ አዲስ ነገር አይደለም . . .

እንደ ልማዱ እሷድን ጠብቃ ለማ ቤት ድረስ ከተፍ አለች ። ቤቱን ቤቷ አድርጋዋለች ። ሞቅ ያለ ሌላ ፕሮግራም ከሌላት በስተቀር፣ እሷድ ከላማ ቤት አትቀርም ። በር ሳታን ኳኳ መግባት ለምደባታል ። ለምን እንዲህ እንደምታደርግ ለማ ሊገባው አልቻለም ። አሁንም ድንገት ዘው ስትልበት፣ እሷ መሆኗን ቢያውቅም መደናገጡ አልቀረም ። መኝታው ውስጥ ሆኖ የእሷ ጠዋት የሬዲዮ ፕሮግራም እየተከታተለ ነበር ።

“አ! ቤቱ፣ እንኳን ደኅና መጣሽ!” አላት ። አቆላምቦ የሚጠራኝን ወንድ ነው የምወደው ብላ ‘ቤቴ’ እንዲላት ያደረገችው እሷው ናት ።

“እንኳን ደኅና ቆየሽኝ!” ብላ፣ ሔደችና ከንፈሩ ላይ ሳመችው ። ከንፈሯ ይቀዘቅዝ ነበር ። ያለ ወቅቱ የመጣ ዝናብ ያካፋ ስለ ነበር፣ ጥቁር ካፖርት ለብሳላች ። ይህን ካፖርት ለመልበስ ትንሽ አጋጣሚ ነው የምትፈልገው— ቀዝቀዝ ያለ ምሽት ወይም ካሬያ ። ጥቁሩ ካፖርት ቅላትዋን እንደሚያደምቀው ታውቃለች ። አክስቷ ከጣሊያን ሀገር የላኩላት

ካፖርት ነው ። ጥቁር ልብስም ለመለበስ እንደዚያው ትንሽ ገዘን ይበቃታል ። ጥቁር ለመለበስ የዘመዶቿን እልቂት ለትመኝ አትቀርም ። እውነትም ታዲያ ቀይ ፊቷ በግ ብሎ የሚታየው ጥቁር ስትለብስ ነው ።

ለግ ከመቼውም ይልቅ ደምቃ ታየችው ። ካሬያ ውስጥ የምትወዛወዝ ጽጌረዳ ! ከጥላስቲክ ከረጢት አንድ ነገር ይዛለች ።

“ ወይ ጉድ ! የበጋ ክረምት ሆነኮ ! ” አለች ፣ ያመጣ ችውን ዕቃ ጠረጴዛ፤ ላይ አስቀምጣ ካፖርቷን እያወለቀች ።

“ ምን ታረጊዋለሽ ” አለ ለግ ፣ “ ምን ገጸ በረከት አም ጥታልኝ ይሆን ? ” በማለት ዐይኑን ዕቃው ላይ ተከሎ ። “ የአ የር ጸባይ ለውጥ ሊኖር ይችላል ’ኮ ። እኛ ክረምትና በጋ የምንለው የለመድነውን ወቅት ነው ። ነገር ግን የሐምሌና ነሐሴ መድረቅና የበጋው ወራት ማካፋት ምናልባት አዘጋሚ የአየር ጸባይ ለውጥ ሊሆን ይችላል ። ”

“ እረ እባክህ የግዜር ቁጣ ነው ! ”
“ ምን አረግነውና ? ”

“ በእሱ ሥራ ጣልቃ እየገባን ምን ያላደረግነው ነገር አለ ? ” አለች ፣ በፍጡራን “ ኃጢያት ” እጅግ እንደ ተጸደተች ሁሉ ፊቷን አከፍታ ።

“ ምነው እሱ እንዲህ ቀናተኛና ግለኛ ሆነ ? ” አላት ሲቀልድ ። “ በዚህ አቋሙ ፀረ-ግለኝነት አቋም ያላቸውን የኮሚ ኒስቶች ነፍስ ለማቃጠል ድርብ ሲኦል ሳይፈጥር አይቀርም ። ”

ቀልዱ አልጣግትም ። በዐይና ቁጥ አየችው ።

“ ይልቅስ ያውልህ ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ምስል አም ጥቼልሃለሁ ። ከራስጌህ ሰቀለው ” አለችና ከጥላስቲክ ከረጢት ውስጥ አወጣች ። ከጀሶ የተቀረጸ ሐውልት ነበር ።

“ ስጦታ ከመግዛትሽ በፊት ፍላጎቴን ብትጠይቁኝ ጥሩ ነበር ” አላት ።

“ ምነው ፣ ይህን አትወደውም እንዴ ? ” ብላ ፣ ቅርጿን እንደ ፍቅረኛዋ ደረትዋ ላይ አቅፋ ፣ “ ደግሞም ስጦታ እየተ ጠየቀ አይገዛም ” አለችው ።

“ አዎ ! ግን ስጦታው የጥቁር ኢየሱስ ምስል ቢሆን ይመረጥ ነበር ” አላት በምጽት አነጋገር ።

ምጽቱ አልገባትም ፣ “ ምን ዐይነት ነው እሱ ደግሞ ? ” አለች ።

“ ጥቁር መልክ ፣ አጭር ከርዳዳ ጸጉር ያለው ነዋ ! ” አላት ።

የምሩን መስሊት አማተቦችና በትዝብት ዐይን ተመለ ከተችው ።

“ እውነቱን ‘ኮ ነው ” አላት ለግ እየነቀ ፣ “ ወይም ደግሞ ከነጮቹም ከጥቁሮቹም የተደባለቀ ቀለምና ጸጉር ቢኖረው ጥሩ ነበር ። አለበለዚያ ፣ ጥቁር ኢየሱስ ከሌለ ጥቁሮች አምላክ የለንም ብለን ነጻ ሕይወት መኖር ሊኖርብን ነው ። ”

“ እሱን እንዳሻህ ፣ ስጦታ ግን አይናቅም ” አለችና አኮረፈች ።

አጭር ፣ ወፍራም ፣ ጉንጨ ሙሉ ቀይ ሴት ለንቦጫን ስትጥል ምን ትመስላለች ? ‘ ይህን ፊትሽን ለማየት ምነው ሁሉ ባኮረፍሽ ! ’ አለ ለግ በልቡ ።

“ እሱስ ልክ ነሽ ፣ የኔ ወርቅ ፣ ስጦታ አይናቅም ። እን ዲያውም ያመጣሽልኝን ስጦታ በሥነ-ቅርጽ ቅርጽነቱ እወደዋለሁ ። ደስ ያለሽ ለታ ስቀይልኝ ” አላት ።

“ ጥፋተኛዋ እኔው ነኝ ። ”

“ ቤቱ ሙኝ ጥፋት የለብሽም ፣ እኔ ቀልዴን ነው ። ”

“ ምን ? ለሥዕሉ መስሎህ ? ሥራ አጣህ ? እረ መም ጣቱ ራሱ ነው ጥፋቱ ! ”

ለግ ሣቅ ቢያፍነውም የባሰውኑ እንዳትበሽቅበት ብሎ እንደ ምንም ዋጠው ። “ እስኪ በዚህ በብርድ እሷ የምትወደ ውን ጨዋታ ትቼ ፍልስፍና ውስጥ ምን አስገባኝ ? ” አለ ።

ቅርጹን ከጠረጴዛው ላይ መልሳ አስቀምጣ ከደረቅ ወንበር ላይ ቁጭ አለች ። ለወትሮው ቢሆን አልጋው ላይ ነበር ዘፍ የምትለው ። አሁን ግን ለማን አኩርፋዋለች ማለት ነው ። አኩርፋ እንደ ሕፃን ልጅ ሲያባብሏት ደስ ይላታል ። ልክ እንደ ሕፃን ማባበሉ ኩርፊያዋን እያባሰባት ይሔድና ፣ አንዴ በግ ብላ ትፈነድቃለች ። ከዚያ ወዲያ ትጣፍጣልች ። ከልጅነቷ ጀምሮ የደገባት ጸባይ ነው ። ታዲያ ፣ ስታኮርፍ በማባበል ፈንታ ዘገቷት የሚሔድ ኩሩ ወንድ ከገጠማት ፣ እልህ ይይዛትና ተራዋን አሲው ስታሳድደው መክረም ነው ። ኩርፊያዋን የወንድ ልጅ ልብ መሳባያ አርጋ ይዛዋለች ። የሚሠራላትም የማይሠራላትም ጊዜ አለ ።

ለማ ስታኮርፊው ምን እንደሚያደርግ ያውቃል ። በዚህ ህም ረገድ ተለማምደዋል ። እንደ ሕፃን አቅፎ ማባበሉ ብዙ ጊዜ ይወስዳል ። መኮርኮር ወይም መቆንጠጥ ነው መድኃኒቷ ።

“የተነሣሁ እንደሆነ ወየውልሽ ቤቱ ፣ ይልቅ አንኛው ዐውቀሽ አጠገቤ ብትመጪ ይሻላል ። ያጠፋሁት ካለ እክላለሁ ።” አላት ፣ ከመኝታው ለመውጣት ሰንፎ ።

ቤተሰብም ንቅንቅ አላለችም ። ጭራሽ ፈቷን ወደ ግድግዳው አዞረች ። ለማ ተነሥቶ እተቀመጠችበት ድረስ ሲሔድ በኩርፊያዋ ውስጥ ብቅ ሊል የራሳን ፈገገታዋን ትታገል ጀመር ።

“እንዳትነካኝ ለማ ፣ ‘ዳዲ’ ይሙት ፣ እንዳትነካኝ!” ለማ ጭና መሐል ገብቶ በቁንጥጫ ልምዝግ አደረጋት ። የብሽቀቱንም ጭምር ነበር ።

“ውእኔይ ፣ አንተ በናትህ አሳመምከኝ ፣ ኮ!”
“እንዲያምሽማ ነው ።”
“ውይ ለምን?”

“ይኸን መቅበጥኸን እንድትተይ ነዋ!” አላትና ወደ አልጋው ይህእት ሔደ ። “በይ ሳሚኝ” አላት ፣ ሳመቸው ።

‘የውሸት ኩርፊያ ብሎ ፈሊጥ ምንድነው እሱ?’ አሉ በልቡ ። ‘የፍቅር ማጣራጫ ይሆን? ...’

ሬዲዮት ይለፈልፋል ። ግን ቤተሰብም ከመጣች በኋላ አድግጭ አልነበረውም ።

“ዝጋው እባክህ ፣ አይጨህብን” አለችው ።

“ለምን ይዘጋል? ጥሩ ፕሮግራም ‘ኮ ነው’ ። እንዲያውም እንደ ዐዋቂ ስለ ፍቅር ዐይነቶች ቃለ መጠይቅ እንደ ሚደረግለት መጀመሪያ ላይ አስተዋውቋል ። ብናዳምጥ ይሻላል” አላት ።

“እባክህ ዝጋው አይረብሽን ፣ የፍቅር ‘ፎርሙላ’ የለውም” አለችው ። ቀላል አነጋገር አልነበረም ። ሁሉም የደረሰበትን ፣ የመሰለውን የገጠመውን ፣ የሚገምተውን ያወራል እንጂ ፍቅር ምን ፎርሙላ ይኖረዋል? ሰማንኛውም ለማ ሬዲዮኑን መዝጋት አልፈለገም ነበር ። በግድ አዘጋችው ፣ አኩርፋው እንደገና እሷን በማስታመም ጊዜ ማቃጠል አልፈለገም ።

“በይ እሺ ፣ ጫማሽን አውልቂና በደንብ ውጪ” አላት ። በግማሽ ጎኗ ነበር ፣ አልጋው ላይ የተጋደመችው ።
“እእይ እሔዳለሁ” አለችው ።

“የት?”
“ወደ ካምፓስ?”

“ምነው? ከዚያ ለይደለም እንዴ የመጣሽው?”

“ፈተና”ኮ ተቃርቦአል ። ከልጆች ጋር ‘በገሩጥ’ ለማጥናት ተቃዋሪናል ። በቁሜ ሰላም ልበልህ ብዬ ነው የመጣሁት” አለችና ፣ የለማ ፊት ሲከፋ በማየቷ ፣ “ባይሆን ከሰዓት በኋላ ተመልሼ እመጣለሁ” አለችው ።

ለማ እንድትለየው አልፈለገም ። ፀሐይ ብቅ ብላ አንጉታው የጠለቀች ያህል ሆኖ ተሰማው ። ግን ምንም አላላትም ።

“ሀእ! አንተ የምታድነኝ ይመስል” አለችው ። አሁንም ዝም አላት ።

“ ምን ዝም ትላለህ ? እንጂ ለማ፡ እነማሚያህ አላፈራች። እኔ እንደ ሆንኩ ያንተን ኮርሰ በአንተ ላይ ነው የጣል ኩት። ሳተናህም ብለው አይገባኝም ” አለችና እንደ ልማዷ ዐይኗን አስለመለመች ።

የመጀመሪያ ቀን ያሸነፈው ዐይኗ አሁንም ፊቱ ላይ ተንከራተተበት ። የልመና ይሁን የማታለል መመራመር አልፈለገም ።

“ አይዘሽ ፣ ላንቺ መሆን አያቅተኝም ። ይልቅስ ያሳ ዘነኝ መጠራጠርሽ ነው ” አላት ።

ድምፁ ኃይል አልነበረውም ። ልቡ መንበርከክ መጀመሩ ገባት ። ጫማዋን አውልቃ አልጋው ላይ ወጣች ።

“ እባክህ ቀልዴን ነው ። እኔ ወድቄ ስባረር ለማየት ልብህ እንደማይጨክን ዐውቃለሁ ። አሁን ያሳሰበኝ የእኔ ሳይሆን—” ብላ ሳትጨርስ ፤

“ እ ፣ ታዲያ ደሞ የማን ? ” አላት ለማ - ለመከላከል ያህል ። እሷን መርዳቱ ባልቆረቆረው ነበር ። የቸገረው የአማ ላጅነቱ ጋጋታ ነው ። ያመጣችለት ስጦታ መግለጃ መሆኑ ገባው ።

አልፈራችውም ፣ ወይም አሳፈረችውም ። ድርቅ ብላ ቀጠለች ። አስባበት የመጣችው ጉዳይ ነው ።

“ እኔን ያሳሰበኝ የማርታ ነገር ነው ” አለችው ።
“ የቷ ነች ማርታ ? ”

“ ጓደኛዬ ነቻ ! ፍራሽማን ? ያለችው ፣ ለስተዋውቲህ የለ ? ”

“ አ ! የሷን ልጅ ስሟን አትጥሪብኝ ። ባንቺ በኩል ስለ መጣች ነው እንጂ ፣ ያን ዕለት ላሎላት ነበር ” አላት ፣ ከምሩ ተቆጥቶ ።

ቤተሌሌም ቀጣውን ለማብረድ ለአፍታ ያህል ዝም አለች ። የማርታን ጥፋት ታውቃለች ። በጓደኝነትዋ ከለማ ጋር ካስተዋወቀችው ቆይታለች ። ማርታም ዐልር ዐጩ

አብራት እየመጣች ለማ ቤት ይጫወቱ ነበር ። ለማ ከተማ ሪዎቹ ጋር መታየቱን ብዙም ስለማይደፍር፣ ግንኛውንም ነገር የሚጋብዛቸው እቤቱ አስመጥቶ ነው ። ማርታ የቀረበ ችው የተዋወቁት መምህር አይከፋም በሚል ግምት ነው እንጂ ለማን አልወደደችውም ።

በሣት በጨዋታ እማይግባባትንና ወራዋን እማያደንቅ ላትን ሰው አትወድም ። ስለ መብቃና ፊልም እንዳንድ ቃላትን በንግግሩ ጣል ያሳደረገ በሷ ዘንድ “ ባላገር ” ነው ። በተለይ ዝምተኛ ሰው ካጋጠማት ፣ ቀረብ ብላ ሳታውቀው ፣ ገና በሩቁ ፣ “ ያስፈራኛል ” እሚሉት የሞልቃቆች ፈሲጥ አላት ። በሷ ግምት ለማ ይህን ከመሰሉ ‘ ደባሪ ’ ወንዶች ነው - ምድቡ ። መኮሳተሩን ያበዛዋል ። በፈገገታው ሰው ይመርጥበታል ። ለማ ጨፍጋጋ ፊቱ ፈካ የሚለው የቤተሌሌም ጨዋታ ሲጥመው ብቻ መሆኑን ማርታ ካስተዋለች ቆይታለች ። ከሳሲካል መብቃ የታመቀበት ዝምታው ይከብዳታል ። ከእንዴም ሁለቱ የወራ አንቴናዋን መዘርጋት ጀምራ ዘግቷታል ። ማርታ ደንቧ ነው ፣ የሷ ገንጣር ብቻ እንዲደመጥ ትፈልጋለች ። ደሞ ለማን ለገንዘብ እሚገሰፈ ሰፍ ‘ የዱር ሰው ’ አድርጋ ትገምተዋለች ። ለምን እንዲህ እንደሚመስላት ግን አታውቅም ። ራሷን ከፍ ፣ ሌላውን ዝቅ እድርጋ ማየት ከእናቷ እየቀዳችው ያደገችው ባሕርይዋ ነው ።

ይህ ጠባይዋ ከብዙ ሰው ያጋጫታል ። ለማ ከአጠገቧ ዘወር ሲል ሳታሸጧጠውና ሳትሸረድደው አታልፍም ። አንድ ቀን እሱው ቤት ሆነው ሲጫወቱ ፣ ደንገት ለማ ለሽንቴ ወጣ ከግለሰብማርታ እንደ ልማዷ ሽሙጧን ቀጠለች ። የሽንት ቤት ወረቀት ረስቶ ኖሮ ወደ ክፍሉ ተመልሶ በሩ ላይ ሲደርስ ፣ “ ይህ ከርፋፋ ባላገር ፣ አሁን ማ ሠለጠነ ” እያለች ፣ በቅርብ የተነሣውን ሮቶግራፍ ስታይ ደረሰባት ። ቃላትዋ ልቡን የደበደቡት ያህል ነበር ። እሷም ቀና ብላ ስታየው ክው ብላ ቀረች ። ነገር ግን ሁለቱም ምንም ቃል አልተለዋወጡም ። ከእነሱ የባሰ የተሸማቀቀችው ቤተሌሌም ነበረች ። ለማን ቀድሞው ወደ ሽንት ቤት ሮጫች ።

ያ ዕለት ነገሩን እንደ ምንም አደባብሰው ዐለፉት ። ከዚያ ወዲያ ግን የለማ ልብም ሻከረ ፣ ማርታም መጥታ አታውቅም ።

ቤተሌሌም ሁሌም በጓደኛዋ ሁኔታ ትበሽቃለች ። ማርታ ጥቅም የሚያስገኝ ወንድ ከተገኘ ለመርከብ ወደኋላ አትልም ። ልዩ እንኳንስ ጥቅም ለምትፈልግበት ፣ ሌላ ሴት ይዞ ለምትቀናበትም ወንድ ሁሌ እንደ ረከሰ ነው ። ነገር ግን አቀራረቡን አትችልበትም ። ቅናቷ የበሽታ ዐይነት ነው ። በዚያ ላይ ሰው ትንቃለች ፣ ልኩራም ትላለች ። ኩራት ደሞ ሴታዊ ውበት የለውም ፣ ዳምና ቆይቶ ፀሐይ የሚፈነጥቅ ዐይነት አይደለምና ። ከባዶነትና በራስ ካለመተማመን የሚመጣ ኩራት ነው ። ታዲያ ይህ ጸባይዋ እንደ ኃዳት ለራሷም ይታወቃታል ። ቤተሌሌም ግን ፣ ጥቅም ባለበት አካባቢ ፣ ሲሆን እስከ ጉልበት ፣ ካልሆነም እስከ አግር ወረድ ማለት እንደሚያዋጣ ጠንቅቃ ታውቃለች ።

“ እስከ ቆይ አድምጠኝ ለማ ፣ ማርታኮ የአፍ ልማድ ሆናባት ነው እንጂ ፣ ውስጡ ያን ያህል ተንኮል የለባትም ” በማለት ፣ ነገሩን ለማስተባበል ሞከረች ። ሆኖም የለማ ግንባር የሚፈታ አልሆነም ።

“ የአፍ ልማድ ብሎ ነገር የለም ። የውስጥ ስሜቷን ነው የተናገረችው ፣ ይቺ ቅማላም ! ” አላት ።

“ አንተ ፣ ምነው እንዲህ ተቆጣህ ? ገጠር በማደግህ ትቆጣለህ እንዴ ? እሷ ያሻትን ብትል ምን ቸገረህ ? ስለ ራሱህ ኩራትና ክብር የምታውቀው ራሱህ ነህ ። ” ድምጹ ማጽናናትም ኩርፊያም ነበረበት ።

“ ያናድዳል እንጂ ፣ ያሳዝናል እንጂ ! ”

“ እንተም አበዛሽው ፣ ለማ ” አለችና አንገቱ ላይ ጥምጥም አለችበት ።

“ በውነት ነው የምልሽ ቤተሌሌም ፣ በጣም ነው የግያ ሳዝነው ” ሲል በድጋሚ አግረረ ።

“ ለምን እንድ ነገር ላይ ችክ ትላለህ ለማ ? ! ”

የቤተሌሌም ድምፅ ማየሉንና ለምቦጫን መጣል መጀመርያን ለማ ግንባሩን ፈታው ።

“ ችክ ማለት አይደለም ። ”

“ እሺ በቃ ፣ ማርታን እርሳትና የምታደርገውን ውለታ ለኔ እንጻደረግኸው ቁጠረው ። እኔ ያንተን ጓደኞች እገሴ ጥሩ ፣ እገሴ መጥፎ ሳልል አከብራችሁ ። አንተ ግን ... ”

“ ለዚያውምኮ ልረዳት አልችልም ። የኔ ተማሪ አይደለችም ” ሲል ፣ ድምፁ መላላት ጀምሮ ነበር ።

“ የምትረዳበትን መንገድ እኔ እነግርሃለሁ ። አቶ ኃይሉን ታውቃችሁለሁ አይደለም ? እንዲያውም በደንብ ትቀራረባላችሁ ። ማትስ 101 የሚያስተምሩት እሳቸው ናቸው ። ”

“ እቶዬ ” አለ ለማ ፣ “ በኦርግጥ አንድ ዲፓርትመንት ውስጥ ስለሆንን እንቀራረባለን ። ግን አንቺ ባለብሽው መንገድ እንጃ ። ”

“ አንተ ሞክርላት ፣ ስሟን ስጣቸውና እንዲረዱት ገንራቸው ። ከሆነ ይሆናል ፣ ካልሆነም ይቀራል ። ይሄ አዲስ ነገር አይደለም ። አዳሚ ሁሌ የሚጠቀመው በዚህ መንገድ ነው ። ”

“ እንጃ ቤቴ ፣ ሰውዬው ኃይለኛ ናቸው ። ”

“ ኤፍ ! አንተ ደም ! እሺ በለኝ በቃ ” አለችና አንገቱ ሥር ፊቷን ውሸቅ አረገችው ። ፊቷን ቀና አድርጎ ግንባሩ ላይ ሳማት ። እሷም ከንፈሩ ላይ ሳመችው ።

“ እሺ ? ”

“ እሺ ። ”

‘ ግን ለምን የማላደርገውን ነገር እሺ ብይ አታልላታለህ ? ’ ብሎ አሰበ ።

“ ተነሥኛ ሻይ ላፍላ ? ” አሰኛው ።

“ ምነው ? አግረሽ እንዴ ? ”

“ አይ ፣ ለብርዱ ነው እንጂ ! ”

“ ለምን መኝታው ውስጥ አትገቡም ? እንዲሞቅሽ ። ሻይ ካስፈለገም ከቡና ቤት ልናስመጣ እንችላለን ” አላት ።

ሻይና ቡና እቤት ውስጥ እንዲፈለ በጋዝ የምትሠራ ምድቅ ወትወታ ያስገዛችው ቤተሌሌም ናት ። እሷ ስትመጣም ሆነ ሌሎች ወዳጅ ጓደኞቿ በቀላሉ ቤት ውስጥ አፍልተው ይጠጣሉ ። ከቁርስ ወጪም አድኖታል ። ይህን አድራጉቷን ሲያይና ሲያስብ ነው— የትዳር ሐሳብ ወጥሮ የሚይዘው ።

ቤተሌሌም ሻይን ለማፍላት ስትንገዳገድ ፣ ለማ ከኋላ ሞትክ ብሎ ተመለከታት ። ‘ ሴት ልጅ ሽር ጉድ የምትልበት ቤት ምንኛ ደስ ይላል ! ’ እያለ በወንድላጤነቱ ሲማረር ቆይቶ ፣ በደንገት ስለ ማርታ የገባላት ቃል ትዝ አለው ።

“ ለምን እሽ አልኳት ? ” ሲል እንደ ገና አሰበ ፣ አቶ ኃይሌ እንዲህ ዐይነቱ መልክስክስ ውስጥ የማይገቡ ሰው መሆናቸውን ያውቃል ። ዕድሜም ፣ የመንፈስ ጥንካራም አላቸው ። ለማ ይህን ዐይነት የመጠቃቀሚያ ሁኔታ ጨርሶ እንደማይጠይቃቸው ልቡ እያወቀ ለቤተሌሌም እሽ ማለቱ ነው ያስገረመው ። “ ነው ? ወይስ ‘ ሴት የላከቺው ሞት አይፈራም ’ እንደሚባል መሆኑ ነው ? ” እያለ ሐሳቡ ይፈረጥ ጀመር ። የእሱና የቤተሌሌም ግንኙነት ያስከተለው አገዳጅ ሁኔታ ታወሰው . . .

ገና አብረው መውጣት የጀመሩ ሰጥን የየደኸርስቲው ጥበብተሰብ በሙሉ ያወቀባቸው መስሎ ነበር የታየው ። ሰላምታ የሚለዋወጠው በፍርሀትና በጥርጣሬ ነበር ። በተለይ እንዲጋጣሚ ሰዎች ወደ ኋላ ተገላምጠው ካዩት ፣ አለቀ ፣ በነጋታው ሰላም አይላቸውም ። ራሱ በፈጠረው ጭንቀት ውስጡን ይሠቃይ ጀመር ።

እየሰነበቱ ሲሄዱ ፣ ግንኙነታቸው ሲጠበቅ ፣ የሰማ ልብ ክፍርሀት ወደ ድፍረትና ግድየለሽነት ተሸጋገረ ። ግንኛ

ውም ነገር የሚፈራውና የሚታፈረው እስኪለመድ መሆኑ ገባው ። ሰው ለጥቅም እንዴት ቀስ እያለ ገለፍውን እንደ ሚሸጥ እየተረዳ መጣ ። ወሬ መቼም መዛመቱ ስለማይቀር ፣ የእሱና የቤተሌሌም ግንኙነት አብዛኛውን በተማሪዎች ፣ በጥቁቱ ደግሞ በመምህራን አካባቢ ይወራ ነበር ። ሆኖም ለማ ስለ አካባቢው ደንታ እያጣ መጣ ። ‘ ሰው ወሬኛ ነው ፣ ወሬ ይወዳል ። በምግብና በመጠጥ ብቻ አይኖርም ። ማላመ ሚው ወሬ ነው ። እናም ያውራ ፣ ይለፍልፍ ፣ በማያገባው ገብቶ ይፈትፍት ። እውነት ሲያልቅበት ውሸት እየፈጠረ ያውራ ። ለማ ግን ደንታ አይኖረውም ’ ማለት ጀመረ ። ስለ ሚስተር ራህማን አሰበ ። ሚስተር ራህማን በሴት ጉዳይ በአካባቢው ታሙ ፣ ተወቀሱ ፣ ተተቹ ፣ ተዘለፉ ፣ ነገር ግን ራህማን ምን ሆኑ ?

“ Sorry it is my Weak Part ” እያሉ ይና

ራሱ ። ዘለፋና ወቀሳ ሲበዛ ፈዝ ይሆናል ።

ለማ በድፍረትና ግድየለሽነት አልተወሰነም ። ራሱ በፈጠረው ጭንቀትና በአካባቢው ምላሽ ራሱን እያገለለ በሕይወቱ ወደ ትምክህትና አውራያዊ ተግባር ተሸጋገረ ። መምህራን ጓደኞቹንም ተማሪዎቹንም መናቅ ጀመረ ። ዐልፎ ተርፎም እየተጠቃቀሱ የሚያዩትንና ያሙኛል ብሎ የሚገምታቸውን ተማሪዎች በግልጽ ማስፈራራት ጀመረ ። ማስፈራሪያው ጡንቻ አልነበረም ። የተማሪዎቹን ማርክ መቁረጥ ወይም ደረጃ መቀነስ ነበር ። የዩኒቨርስቲ ተማሪን በምን ማስፈራራት እንደሚችል ያውቃል ። አንዴ እንዲያ ውም ቤተሌሌም ። “ ከአንተ ጋር ስለ ወጣሁ ይዝትብኛል ” ብላ የጠቆመችውን ተማሪ ፣ በርው ድረስ ጠርቶ አስጠንቅቆታል ። “ ሴት የላከቺው ሞት አይፈራም ” እዚህ ላይ ሳይሠራ አልቀረም ።

‘ እና ይህ ጉዞ ወዴት ያደርስ ይሆን ? . . . ’

ይህን እያወጣና እያወረደ ቤተሌሌምን ትክ ብሎ ተመለከታት ። ውሃውን አሙቃ ሻይ ቅጠሉን እየመጠነች በመ

ጨመር ላይ ነበረች ። እንዲህ ሲያያት ቆንጆ ናት ። ቆንጆ ሴት ናት፤ ቆንጆ ሴት የምትመራው መንገድ ግን አያምርም ። ውበቷ ላይ የጥቅም ሰሜት ይነበባል ። ውበቷ ራሱን ችሎ የሚቆም አይመስልም ። በጥቅም አብቦ የፈካ ውበት ነው ያላት ። እና ጥቅሙ ጎድሎ ይህ ውበት እንዳይናጋ ብዙ ንጹሐን ይሠጥሉ ። በሌሎች መሥዋዕትነት እሷ እየፈካችና እየጣፈጠች ትሔዳለች ።

“ ምነው ዝም አልክ? ተጫወት እንጂ! ” አለችው ድን ገት ዘወር ብላ ።

“ አውራርሽን እያደነቅኩኮ ነው ! ” እላት፣ ከሐሳብ ጉዞ የተመለሰ ፊቱን ለማናካት እየሞከረ ።

“ እንዴት ነው? ” አለችው፣ ሻይ አፈላጊን በሚያሰመ ለክት ።

“ ሁኛበገነ ! ” እላት ።

“ እረ ? ”

“ በእውነት፣ ፍሰሽበት ! ”

በለማ ልብና በጠባቂ ክፍል ውስጥ ፈሰሽባቸው ።

ምዕራፍ ዐሥራስድስት

አንድ ሰው ለሌላው ክብር የሚኖረው በመጀመሪያ ለራሱ ክብርና ፍቅር ሲኖረው ነው ። ግድየለሽነት ራሱን የመጣል ምልክት ወይም መንደርደሪያ ሊሆን ይችላል ። አቤል፣ በር ሳያንኳኳ በርግዶ ዘው ብሎ መግባቱን፣ የናታን ከዚህ ውጭ አልተመለከቱትም ። እሱም ሆነ ብሎ አላደረገ ውም ። ወደ የናታን ቢሮ በሚመጣበት ጊዜ፣ በሐሳብ ስለ ትዕግሥት እያውጠነጠነ ስለ ነበር፣ በር የግንካኳቱን ማኅበ ራዊ ደምብ ዘንግቶታል ።

በቀጠሮው መሠረት ሰዓት አክብሮ ነበር የመጣው ። ለማንምና ሰምንም ደንታ ባጣበት ባሁኑ ወቅት፣ ለየናታን ያለው ክብር ግን እንደ ተጠበቀ ነበር ። ራሱን መዳን የማይ ይችል ሕመምተኛ አድርጎ ቢገምትም የየናታን ጥረት ያስ ገርመዋል ። ቀጠሮአቸውን በእሸታ የተቀበለው እሳቸው በመሆናቸው ነው ። ገና ሲቀጥሩት ቁስሉን ሊነካክብት መሆ ነን ቢጠረጥርም እምቢ ሊላቸው አልቻለም ። ለሌላ ሰው ለማንም ቢሆን ደንታም የለው ። ከሁሉ ርቆአል ። ሰው አይ ፈልግም ። የማንም ጫዋታ አይጥመውም ። የክፍል ጓደኞቹ ሲጫወቱ፣ እሱ በሙሉ ለቡ አይሳተፍም ። እኛም አፍነው የያዙት፣ ነጻነቱን የነፈጉት ይመስለውና ጥሎአቸው ይሔ ዳል ። ስውን ላለማስቀየም ጥንቃቄ ለማድረግ ያህል ራሱን መግዛት አልቻለም ። ቸል ብሎ ያልተዋቸው፣ ያልዘጋቸው ሰዎች የናታንና እስክንድር ብቻ ናቸው ።

“ አህሳ፣ ትምህርት እንዴት ነው ? ” አሉ የናታን ፣ የማንበቢያ መነጻራቸውን አውልቀው የአቤልን ፊት እያ ጠነ ። እንደ ተለመደው የንግግር መክፈቻ ማድረጋቸው ነው እንጂ፣ አቤል ከትምህርት ጋር ያለውን ቅራኔ ረስተውት አይደለም ።

“ ምንም አይል መቼስ ” አለ አቤል ፡ መልስ መስ ጠት ስላለበት ብቻ ።

“ ፈተናም ተቃርቦአል ” አሉ የናታን ፡ ከአቤል አንዳች የሰሜት መንደርደሪያ ለማግኘት እየሞከሩ ።

“ አዎ ፡ መቼስ ... ”

የናታን በአቤል ፊት ላይ የመጨነቅ ዐይነት ስሜት እነበቡ ። የልቡን ለሰው ላለማካፈል አፍኖ የሚታገል ይመስላል ። እንደ ሕመምተኛ አያቃስትም ፤ አያጣጥርም ። ወይም ደግሞ የሚያቃስተውም ሆነ የሚያጣጥረው ውስጥ ውስጡን ነው ። አቤልን እንደ ሕመምተኛ ማስታወሻም አይቻልም ። እናም የናታን ልባቸው ተጨነቀ ። በምን መንገድ ወይም በዴ ፣ የልቡን ስምተው የልባቸውን ሊነግሩት እንደ ሚችሉ በሆዳቸው አብሰለሰሉ ።

ፈተና መቃረቡን በማስመርኮዝ ስለ ሁኔታው ለመወያየት ነበር የጠሩት ። ፈተና ከመድረሱ በፊት ለአቤል ችግር መፍትሔ ለማግኘት ያላደረጉት ጥረት የለም ። ነገር ግን ብቻቸውን ሆኑ ። እንደሌሎች ሆኖ በአቤል ጉዳይ ጠንክሮ የሚያስብም ሆነ የሚታገል የዩኒቨርሲቲ ባልደረባ አላገኙም ። ቸልተኝነት በምሁራኑ ምን ያህል እንደ ነገሠ ታዘቡ ሁሉም ስለ ራሱ ከሚያስበው ግላዊ ችግር ዐልፎ ፣ ለሌላው ችግር ጀርጭን መስጠት የሚፈልግ አይመስልም ። የናታን የኔቤልን ችግር በአካዳሚክ ኮሚሽኑ ስብሰባ ላይ ደጋግመው ቢያነሡትም ፣ ኮሚሽኑ ጉዳዩን በይደር እየያዘ አቆይቶታል ። የአንድ ተማሪ ጉዳይ የውም የፍቅር ጉዳይ — ስለሆነ ኮሚሽኑ ብዙም ከብደት ሲሰጠው የፈለገ አይመስልም ።

በመጠኑም ቢሆን ለአቤል ችግር አትኩሮት የሰጠት በግቢው የታወቁት የሥነ-ልቦና መምህር አቶ ቢልልኝ ናቸው ። የናታን ከቢልልኝ ጋር ስለ አቤል በሰፊው ተወያይተዋል ። ሆኖም አቶ ቢልልኝ የአቤልን የችግር ምክንያት እንደ የናታን ዘዐይን ፍቅር ሊደመድሙት አልቻሉም ። ምናልባት ለአቤል የዕውቀት ደረጃ መቀነስ ምክንያት ሊሆኑ የሚችሉ አንድ ጨተሰብ ችግር ፣ እንደ የአጠናን ስልት ችግር የመሳሰሉ ማሳበራዊ ችግሮች ሊኖሩ ስለሚችሉ ፣ በመጀመሪያ ስለ

አቤል የትርብ ጥናት ለማድረግ ወሰኑ ፣ ሊተባበሯቸው የሚችሉትንም የሥነ-ልቦናዊና የማኅበራዊ ሥራ አባላት በአቤል ላይ አውግሩ ። የናታን በአቶ ቢልልኝ መልካም ጅግራ ቢጽናኑም ቅሉ ፣ ጥናቱ ጊዜ የሚወስድ በመሆኑ ፣ ለአቤል በቸሎ መፍትሔ እንደማይገኝለት ገመቱ ። እሁን ዋናው ችግር የዓመቱ አጋማሽ ፈተና መቃረቡ ነው ። በአቤል ላይ የሚካሄዱ ደው ሥነ-ልቦናዊ ጥናት ከማለቁ በፊት አቤል ፈተናውን ወድቆ ሊባረር ወይም አብዶ ትምህርቱን ሊያቋርጥ ይችላል ። ስለዚህ የናታን ቢሳካም ባይሳካም አቤልን በሚመለከት የራሳቸውን ውሳኔ አሳልፈዋል ።

“ ለማኝ አቤል ! ” አሉት ፣ በማባበል ዐይነት ዐይናቸውን ፊቱ ላይ እያንከባለሉ ። “ እኔ አንተን እንደ ተማሪዬ ብቻ ሳይሆን እንደ ልጄም ጭምር ነው የማይህ ። ለአንተ ያለኝ ስሜት የአባትነት ዐይነት ነው ። ጎበዝ ተማሪ እወዳለሁ ። አንተ ችግርህን በግልጽ ባታዋቅኝም ፣ እኔ ከጉሰዝናህ የሚያጨናግፍ ችግር ከፊትህ ያለ ስለ መሰለኝ ላገዝህ የበኩልን እሞክራለሁ ። ጎበዝ ተማሪን መውደድ ብቻ አይበቃም ። ከጉሰዝናው ሊያጨናግፍ የሚችሉ መሰናክሎችንም ተባብሮ መጥረግ ያስፈልጋል ። እና አሁን ... ”

የናታን ያሰቡትን ውሳኔ ከአፋቸው ማውጣት አቃታቸው ። አንድ ነጥብ ላይ ለመድረስ ዙሪያ ጥምጥም መሸከርከር ሆነባቸው ። አቤልም ንግግራቸውን እያዳመጠ ፣ ‘ ሃሪ ደግም ምን ሊሉኝ ይሆን ? ’ የሚል ሐሳብ ስሜቱን ወጥሮ ይዘታል ።

የናታን ለጥቂት ሴኮንዶች ውስጡን ሲያምጡ ከቆዩ በኋላ ፣ ንግግራቸውን ቀጠሉ ።

“ እዎ ... እና ... እኔ አሁን የምመክርህ ፣ ለተወሰነ ጊዜ ትምህርትህን እንድታቋርጥ ነው ። ”

ምክር ሳይሆን ጭካኔ የተሞላበት ውሳኔ የሰጡ ይመስላል ሳያሰቡት ግንባራቸው ከምትርትር አለ ። ዐይናቸው የአቤልን የገጽታ ለውጥ ሲከታተል ፣ ጀርአቸው ደግሞ መልሱን ለመስማት ስልቶ ቆሞ ነበር ።

አቤል ክው ብሎ ፈገዝ ቀርቶአል ። በፍጥነት የሚመልሱ ስላቸው መልስ አልነበረውም ። ጥያቄአቸው ወይም አለተ

ያየታቸው ወይም ደግሞ ውሳኔአቸው ድንገተኛ ሆነበት... የኒቨርስቲ ትምህርት ለተወሰነ ጊዜ የሚቋረጥ ነገር አይደለም። ተከታታይ ኮርስ ስለሚሰጥ፣ አንድን ኮርስ ዘሎ ወደ ሌላ መሸጋገር አይቻልም። ስለዚህ አንዴ ከተቋረጠ የግድ ሌላ ዓመት መጨመር አለበት። ለዚያውስ ሴሚስተር ሙሉ ተደክሞ ፈተና ላይ ከተደረሰ በኋላ፣ የማቋረጥን ሐሳብ ምን አሳስባቸው ?

አስተያየታቸው ድንገተኛ ሆኖበት ሐሳቡ ቢከፋፈልም፣ ለብዙ ጊዜ ስሜቱ ውስጥ ሲገባ ለየቆየ ቁስሎን እንዳከኩለት ሆኖ ተሰማው። መልሱ አሺ ወይም እምቢ ነው። “ ማቋረጥ አለብኝ ” እያለ በልቡ ሲጮር ስለ ቆየና የየኛታንም ሐሳብ እሱን ከአደጋ ለማዳን መሆኑ ስለሚሰማው፣ እምቢ ሲላቸው አይቻልም። ሐሳባቸውን ተቀብሎ እሺ የምትለጥን ቃል እንዳይናገር ደግሞ ሰራሱም ግልጽ ያልሆነለት ስሜት ከውስጥ አንቆ ያዘው። እናም ዝም ብሎ ዐይን ዐይናቸውን ይመለከት ጀመር።

“ እህሳ ? ብታቋርጥ ምን ይመስለሃል ? ” አሉት የኖ ታን በድጋሚ ለየተዘበራረቀ ስሜት ውስጥ መሆኑን ከፊት ላይ እያነበቡ ነበር።

“ ከፈተና በኋላ ነው ወይስ በፊት ? ” አላቸው።

“ አሁን ነው እንጂ ” አሉ የኖታን፣ የአቤልን የክፍል እንቅስቃሴ ስለሚያውቁ፣ ለፈተና እንደ ተዘጋጀ ሰው ማመንታቱ በልባቸው እያስገረማቸው፣ “ አሁን ከፈተና በፊት ነው ማቋረጥ ያለብህ። ይህን ያልኩበት ምክንያት ሳይገባህ አይቀርም። የድሮው አቤል አይደለህም። ፈተናህን በጥሩ ውጤት ማለፍ የምትችል አይመስለኝም። ችግር አለብህ። ችግርህን በጋራ እስክንፈታው ድረስ መማርም መፈተንም የለብህም። መልካሙ የሕይወትህ መንገድ በጥቃትን ነገሮች መሰናከል የለበትም። አሁን ያለህበት ሁኔታ ካንተ ይበልጥ ለእኔ ይሰማኛል። ምኞቴና ኩራቴ ትጉህና ትበዝ ተማሪዬ በዕውቀቱ ዘልቆ በጎብረተሰቡ ውስጥ ትልቅ ጾታ ይዞ ማየት ነው። እና፣ ችግርህ ተቃልሎ ጥሩ አእምሮ

ሲኖርህ ትምህርትህን ትቀጥላህ። ከዘልግላው ዕድሜያችን አንጻር የምታቃጥላት ዓመት አምንት ናት ” አሉት፣ ግልጽ ሆነው፣ ፍርጥርጥ አደርገው።

“ እሺ መቸስ፣ እንዳሉትም አቋርጫው ዕረፍት ብወ ስድ ይበጃል። ግን ደግሞ፣ ሳስበው አባትና እናቴ የኔ፣ እጅ እየጠበቁ ነው። ”

የወላጆቹ ነገር አፋ ላይ የመጣለት በድንገት ነው። እንዲያው ማቋረጡን ለመከላከል ይበጀኛል ብሎ ነበር ያቀረበው። ነገር ግን ወዲያው የእናቴ ደብዳቤ አእምሮው ውስጥ ብልጭ አለበት፤ ልቡ ተረበሸ።

“ እና ወላጆቼ በዚህ ዓመት ይመረቃል ብለው ነው የሚጠብቁኝ ” አለ፣ የሆነ ነገር ጉሮሮውን እየተናነቀው።

‘ ትምህርትህን አቋርጥ ’ ብለው ሲመክሩት ያላሰበበት ችግር ስለ ነበር፣ የኖታን ትንሽ ግር አላቸው። ሆኖም ችግሩን “ አቤል ፈተና ወድቆ ቢባረርስ ? ” ስሚለው ማካካሻ ለንጹር ስለ ተመለከቱት መልስ አላጠላትም።

“ እየህ አቤል፣ እናትና አባትህን ማሰብም ሆነ መርዳት የምትችለው መጀመሪያ አንተ ደኅና ስትሆን ነው። ከዚያም በላይ በእንዲህ ዐይነቱ ጊዜያዊ ችግር መፈታት የለብህም። ወላጆችህን የምትረዳቸው እስከ ተወሰነ ደረጃና በሕይወት እስካሉ ድረስ ነው። በአብዛኛው የምትኖረው የራስህን ሕይወት ነው። እና ወላጁ የሆኑ ጥያቄዎችን የምትመዘኑት፣ በወላጆችህ ወይም በሌሎች የምትወዳቸው ሰዎች ሳይሆን በግል ሕይወትህ መሆን አለበት። ”

አነጋገራቸው ልቡ ድረስ ጠልቆ ተሰማው። እውስጡ የተሸፈነ ሐቅ አናረገጥርጠው ያወጡለት መስለው። ‘ ምናልባት አብዛኛዎቻችን የምንኖረው ስለ ሌሎች ሕይወት ነው የምንለው ውሸት ሳይሆን ይቀራል ? ’ ሲል አበበ። “ ወላጁ ለሆኑ ጥያቄዎች መመዘኛ፣ የሌላ ሳይሆን የግል ሕይወት ነው ” ያሉት ዐረፍተ ነገር ደጋግሞ ሕሊናው ውስጥ ደወለበት።

“ እንዲያም ስል ወላጆችህን ችል በላቸው ማለቴ አይደለም። በቅድሚያ ያንተ ጤንነት ያስፈልጋል። እስከትመረቅ ድረስ የክበደ ችግር ቢያጋጥማቸው ዐቅሜ በሚፈቅደው

መጠን እኔ እንደምረዳቸው ቃል እገባለሁ” አሉት ቀጠሉና ፡ ሐሳብ ውስጥ መመሰጠን ሲመለከቱ—የአናት የአባቱ ጉዳይ ክፉኛ ያሳሰበው መስሎአቸው ።

አቤል ወላጆቹን ትቶ ወደ ትዕግሥት በሐሳቡ መንዝ ስለ ፡ ጀመረ ዐይኑን በዝዘ እንዳረገ ዝም አለ ።

“ ምነው ? ” አሉ የናታን ፡ እንዳች ስሜቱን የሚጎዳ ነገር የተናገሩ መስሎአቸው ተደናግጠው ። ሐሳባቸው ዘሎ ያረፈው እናቱ ወይም አባቱ ሞተዋል ከሚል ግምት ላይ ነበር ። ይህን ደግሞ ከአሁን በፊት አልነገራቸውም ። ግራ ተጋቡ ።

“ ምንም አይደለም ” አላቸው ከሐሳቡ ባነነና ። “ እርሴም ለእኔ ያለዎት ክብርና ፍቅር እየታሰበኝ ነው ። ለእኔ መድከምም እንሶ ወላጆቼን ሊረዱልኝ ሲያስቡ ... ”

“ ይህ ውለታ ሆኖ ካሳሰበህ ተሳስተሃል ” አሉት የናታን ። “ ይህ ማንኛውም ዜጋ ሊያደርገው የሚገባ ነገር ነው ። ማስተማር ለእኔ ግዴታ ሳይሆን የመንፈስ ክብርና ኩራት የሚሰጠኝ መስክ ነው ። እናም ጥሩ ተማሪዬን ጥሩ ቦታ ወይም የሙያ ዘርፍ ላይ ለማየት እንጂ የማስተማር ግዴታዬን ለመወጣት ብቻ አይደለም የማስተምረው ። መረዳዳት ያስፈልጋል ። ደግሞም አጥብቀን እናሰበውም እንጂ ፡ ከመረዳዳት ውጪ የሆነ እንቅስቃሴ ምን ታገኛለህ ? ሁሉም የግል ጎጆ ቢቀልስም ፡ የሕይወት እንቅስቃሴው የጋራ ነው ። ማኅ በረሰብ ከሌለ ግለሰብ የሚባል ነገር የለም ። ምኑን ከምን እርሻ ሊንቀሳቀስ ? ነገሩ ይህ ሆኖ ሳለ ፡ ከግል ኑሮአችን በመነግት የምናደርገው ፡ ማኅበራዊ ግንኙነት ከመረዳዳት እንጻር አጉልተን አናየውም እንጂ ፡ ኑሮአችን በመረዳዳት የተሳሰረ ነው ። ”

የናታን ከልባቸው እየተመሰጠ ንግግራቸው እየጎላጎላ እየረቀቀ ሲሔድ ፡ የአቤልን እንባ አደረቀው ። እፋን ከፍቶ ነበር የሚያዳምጣቸው ።

“ እሺ እንግዲህ ፡ እንዳሉት ፡ አሁን ያለኝ ምርጫ ትምህርቱን ማቋረጥ ነው ። እናም አቋርጠዋለሁ ” አለ የሚዘት በሚመስል ጉልህ ድምፅ ።

“ አዎ ! ቆራጥነት ያስፈልጋል ” አሉ የናታን “ ቆራጥ ካልሆንክና ውሳኔ መውሰድ ካልቻልክ ፡ ሕይወትህ የተመሰቃቀለ ይሆንብሃል ። አብዛኛውን ጊዜ ሕይወት የባለቤቷን ቆራጥነት ትፈታተናለች ። የቆራጥነትና ወሳኝነት ትርጉም የሚገባህ ፡ ውጤቱን ካየህ በሁዋላ ነው ። እይዞህ ፡ በአንተም ሆነ በወላጆችህ ላይ የሚደርስ ጊዜያዊ ችግር ቢኖር በጋራ እንወጣዋለን ። አንተም ነገ ትልቅ ሰው እንደምትሆን አትጠራጠር ። ”

በፊት ያንገጥብብ የነበረው የጭንቀት ደመና ከአቤል ፊት ላይ እየጠፋ መሔዱን ሲመለከቱ ፡ የናታን ደስታ ተሰማቸው ። ጥረታቸው ዋጋ እንዳገኘ አድርገው ገመቱ ።

“ እሺ ፤ ለማቋረጥ የሚያስፈልገኝን ነገሮች ላሟላ ” ብሎ አቤል ከተቀመጠበት ተነሣ ።

“ ግሩም ! ” አሉ የናታን ፡ ሐሳቡን በመደገፍ ፡ “ ለማቋረጡ ተግባር የምረዳህ ነገር ካለ ብቅ ብለህ አማክረኝ ። ”

አቤል እጅ ነሥቶ ሲወጣ ፡ በቆራጥነት ስሜት ግንባሩን አከማቅሮ ነበር ። በሐሳቡ የታየው ነገር ይህን “ የሥቃይ ግቢ ” በአስቸኳይ ለቅቆ መውጣት ብቻ ነበር ። አንድ የሆነ ተቃራኒ ስሜት ጭንቅላቱን ቢከብደውም እስኪወጣ ድረስ በውል አልተከሠተለትም ።

የናታን ከደስታቸው ብዛት የሚይዙ የሚለቁትን እጥተው ፡ ፈታቸው የተቀመጡትን ወረቀቶች ያለ ምንም ዓላማ ወዲያ ወዲያ ያገላብጡ ጀመር ። አቤል ሐሳባቸውን መቀበሉን የመጀመሪያው ደረጃ አድርገው ወሰዱት ። የፅቅዳቸው መጀመሪያ እንደ ተሳካ አድርገው በመገመት በጥረታቸው ረከ ።

‘ እሺ እንግዲህ ፡ ትምህርቱን አቋረጠ ። ከዚያ በኋላስ ምን መደረግ አለበት ? ’ በማለት የናታን ፡ አቤልን ከተጠመደበት የዐይን ፍቅር ሕመም ለማዳን የሚቀጥሰው ደረጃ ምን መሆን እንዳለበት ማስብ ጀመሩ ። ይህን ሐሳብ በማውጣትና በማውረድ ላይ እንዳሉ በሩ ተከፈተ ።

ቀና ሲሉ አቤል ነው ። ፊቱ ከሰላል ። ዐይኖቹ ቀልተኛል ። በሆነ ስሜት ከራሱ ጋር የተጣላ ይመስላል ። ከኋላ እንደ ተባረረ ሰው እየተቻላ ነበር በሩን የከፈተው ።

“ይቅርታ ያደርጉልኝ ! ለምን እንደ ጥሽሁዎት አላውቅም ። ምናልባት ፈርሼዎት ይሆናል ። ትምህርቴን ማቋረጥ የለብኝም ። ብሞክርም አልችልም” አላቸው ፤ ወደ ውስጥ ሳይገባ በሩ ላይ ቆሞ ።

የናታን ግር አላቸው ። ምን ሰይጣን ነው በአንዴ ሐሳቡን ያስቀሰበሰው ? ለጊዜው የሚመልሱለትም ሆነ የሚጠይቁት ነገር አልነበራቸውም ።

አቤል ሐሳቡን የቀየረው በሩን ወጥቶ ገና ጥቂት እንኳን ሳይራመድ ነው ። ክፍለ ውስጥ ሆኖ ከየናታን ጋር ሲሰማግግ ከውስጡ ሲጫጫነውና ሲከብደው የነበረው ተቃራኒ ስሜት ገና ከመውጣቱ ፣ ‘ እውነት አሁን ትምህርትህን አዳርጠህ ይህን ትዕግሥት ያለችበትን ግቢ ልትለቅ ነው ? እውነት ከትዕግሥት ጋር ሳትተያይ ውለህ ማደር የምትችል ይመስልሃል ? የዐይን ፍቅረኛህን ጥሰህ የት ልትደርስ ? ’ እያለ እንደ ጥላ ተከተለው ። አዳርጧለሁ እያለ ከቀድሞው ሲፍከር የነበረው ሁሉ ባዶ ጫኸት ሆኖ አገኘው ። ትዕግሥትን ጥሎ ወደዕት ?

ለየናታን ቃል መግባቱ አሳዘነው ። እንዴት እንደሚያስተባብሩላቸው በማሰብ ቆሞ ተጨነቀ ። ሆኖም የናታን ያዳርጣል በሚል ተስፋ ልባቸውን ሞልተው እንዳይቀመጡ ላሉ ተመልሶ ማስተባባል ነበረበት ። ራሱን እየረገመ ነው ። የተመሰሰው ። “ ምነው ? ተሰማምትን አልሔድክም እንዴት ምን ነካህ ? ” አሉት የናታን ፣ በተደናገጠ ስሜት ።

“ አዎ ፣ በሐሳብም ተሰማምቼ ነበር የወጣሁት ። ነገር ግን ፣ አርቁ ሳስባበት ፈተና ተፈትኜ ዕድሌን መሞከር አለብኝ” አላቸውና መልስ ሳይጠብቅ ፈቱን አዙሮ ሐደ ።

“ ሰማኝ እንጂ አቤል ! ቆይ እስቲ ” አሉት የናታን ፣ ከተቀመጡበት ተነሥተው ሲከተሉት እየሞከሩ ። ዝም ብሎአቸው ከጠገባቸው መጭ አለ ።

የናታን በብሽቀት ፈዘው ቀሩ ። “ ለሰው ሰው እኔ ምን አስጨነቀኝ ? ” የሚል ተፈታታኝ ሐሳብ መጣባቸው ። ተስፋ የመቁረጥ ስሜት ተሰማቸው ። አኳኋኑ አናዶላቸው ። ግን ሁኔታውን ባስታወሱ ጊዜ ፣ ልባቸው ሊወክን አልቻለም ። አድራጎቱ አንድም የልጅነት አሊያም የፍቅር ብሶት ነው ብለው ደመደሙ ።

ቢርአቸውን ቆልፈው በቀጥታ ወደ አቶ ቢልልኝ ቢር አመሩ ። አረግመዳቸው የሩጫ ያህል ነበር ። በመንገዳቸው ላይ ምስት ያህል የሚያውቋቸው ሰዎች ሰላምታ ሳይሰጡ ማለፋቸው አልታወቃቸውም ።

ከቢልልኝ ቢር እንደ ደረሱም ሰላምታ እንኳ ሳይለዋወጡ አርዕስተ ጉዳይያቸውን አነሡ ።

“ ቢልልኝ ! የዚያን ልጅ ጉዳይ ሁላችሁም ቸል ማለታችሁ ነው ? ”

አቶ ቢልልኝ፣ የየናታን አርዕስት ስለ አቤል ጉዳይ መሆኑን ለመገመት ጊዜ አልወሰደባቸውም ።

“ የአቤልን ነገር ነው ? . . . ቸላ ማለት አይደለም ኹ ። እኔ በበኩሌ የዐቅሜን እየሞከርኩ ነው ። ሆኖም የልጁ ሁኔታ አስቸኳይ መፍትሔ የሚገኝለት አልሆነም ። ”

“ እንዴት ? ” አሉ የናታን ፣ ለመቀመጥ ወንበሩን እየሳቡ ።

“ አስቸኳይ መፍትሔ ለማግኘት ልጄ ምቹ አይደለም ” ቢልልኝ ፣ ወደ ጉዳዩ ጠልቀው ሲገቡ ፈታቸው እየተለዋወጠ ። “ አዎ ፣ አቤል ግልጽ አይደለም ። አንዳንዱ ሰው ስላፈቀራት ሴት ላገኘው ሰው ሁሉ በየደቂቃው ካላወራ አይሆንለትም ፤ ሌላ አርዕስት የለውም ። ሁሌ ሰው ለሱ ፍቅር መፍትሔ የሚፈልግለት ይመስለዋል ። አንዳንዱ ደግሞ ለማንም ሳያዋይ ፍቅሩን ራሱ ዋጥ አርጎ ውስጥ ውስጡን መቃጠል ይመርጣል ። ሌላው ሰው ለሱ ፍቅር ጤናማ አመለካከት ያለው አይመስለውም ። የአቤል በየረጅክ ከመለየቱ በቀር ይኸኛውን ይመሰላል ። ሁሉም ዐይነት ግን አስተዳደግንና አካባቢን የተመረኮዘ መሀረት ይኖረዋል ። ”

“ ታዲያ አሁን የአቤል ነገር እንዴት ይሻላል ? ”
አሉ የናታን ፣ በተጨማሪና በተቻለ ስሜት ።

“ የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ችግሩ መፍትሔ ያገኛል ”
አሉ ቢልልኝ፣ “ ጊዜ! ጊዜ ይወስዳል ። የሥነ-ልቦና ጥናት ሥራ ዘዴና ትዕግሥት ይጠይቃል . . . አቤል ፣ ሌላው ቀርቶ የግል የሕይወት ታሪኩን ለመናገር ፈቃደኛ አልሆነም ። ስለዚህ ሥራችን ወይም ጥናታችን በተዘዋዋሪና በሰው ሰው ስለሆነ ዙሪያ ጥምጥም ነው ። እስካሁን አንዳንድ የቅርብ ጓደኞቹን አነጋግረን ጥቂት መረጃዎች አግኝተናል ”
ከግለታቸው ፣ የናታን በጉጉት አቋረጠው አቸው ።

“ መረጃዎቹ በአመዛኙ ምን ላይ ያተኩራሉ ? ”

“ እዎ! መረጃዎቹ በአመዛኙ የሚያተኩሩት አንዲት የግቢው ተማሪ በዐይኑ ማፍቀሩ ላይ ነው ። ትዕግሥት አዳን የምትባል የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ ናት ። እሷንም ጠርተን አነጋግረናት ነበር ። ”

“ እሺ ፣ ምን አለች? ” አሉ የናታን ፣ አሁንም ተቻኩለው ።

“ እሷም ያን ያህል ግልጽ አይደለችም ። ሆኖም በመጠኑ እንደ ገለጸችልን ከሆነ ፣ መንገድ ላይ ሲገናኙ አትኩሮ ያያትና ፣ እሷ ስታገው ዐይኑን ይሰብራል ። ስላም ሊላት አይደፍርም ። ከዚያ ሌላ ምንም ግንኙነት ሆነ ንግግር የላቸውም ። እሷም ለእሱ ፍቅር ያላት መሆኑን ልትደብቀን ሞክራለች ። በተዘዋዋሪ ጥያቄዎች እንደ ተረዳነው ከሆነ ግን እሷም ትወደዋለች ። የዐይናቸው ግንኙነት የንግግር ያህል የዳበረ ይመስላል ። ለማንኛውም ጥናቱ በሰፊው እየቀጠለ ነው ። የልጅቷን ፎቶግራፍ ለማግኘት ከራጂስትራር ቢሮ ትብብር ጠይቀናል ። ”

የናታን ግን፣ እንዳላቸው ሁሉ ግንባራቸውን አጨማደው ፣ “ እሷ ከተገኘች ፎቶግራፍ ምን ያደርጋል ? ” ሲሉ ጠየቁ ።

የቢልልኝ መልስ ፈገግታና ምሁራዊ ኩራት የሞላበት ነበር ።

“ እዎ ፣ ለጥናት ፎቶግራፍ ያስፈልጋል ። ቅድም እንዳልኩዎት የሥነ-ልቦና ጥናት ሥራ ፣ ጥንቃቄና ዘዴ የሚጠይቅ ነው ። አቤልን የሳበው ወይም ያደነበው የዚች ልጅ መልክ ተጽዕኖ ፣ አቤል ከአደገበት አካባቢ ውጭ ስለማይሆን ምስጋን ከእሱ ሕይወት ጀርባ ጋር አያይዘን ማጥናት አለብን ። የሥነ-ልቦናዊ ማኅበራዊ ሥራ ረዳቶቹ የአቤልን የሕይወት ጀርባ ወይም ‘ ባክግራውንድ ’ በማጥናት በቂ ጥረት በማድረግ ላይ ናቸው ። በሥነ-ልቦና ጥናት ዓለም ‘ አብዛኛው በጉልህና ጊዜ የሰሚታዊ ግራታችን የልጅ ነት በመናኘን ምኞትና ጉጉት ነጸብራቅ ነው ’ የሚል እምነት አለ ። ስለዚህ ቅድም እንዳልኩዎት በቂ ጥናት ለማድረግ በቂ ጊዜ ያስፈልጋል ። የእኛ ጥረት አቤልን ለማዳን ብቻ ሳይሆን ፣ በሥነ-ልቦና ጥናት እንደ ሐቅን የተመረከዘ ድል ለመገናጸፍም ነው ። ሌሎች አባሎች የማይታወቁትንም መንገድ ለመጥረግ ነው ። ”

የናታን ፣ የአቤል ጉዳይ በቢልልኝ ዘንድ ይህን ያህል አትኩሮት ተሰጥቶት በማግኘታቸው ደስ አላቸው ። በሥነ-ልቦና ጠበብት የተፈወሰውን አቤል ለማየት ጓጉ ። ነገር ግን ከዚያ በፊት አቤልን ከግቢው ለያባርረው የሚችለውን ፈተና ምን ሊያደርጉት ይችላሉ? በተቀመጡበት ይህን ሲያጠቃሉ ሲያወርዱ ፣ በዐይኑ ግሊናቸው ፈተና ግዙፍ ነገር ጭና ለመግፋት ሲታገሉት ታያቸው ።

ምዕራፍ ዐሥራሰባት

የገቢው አውራ መንገዶች ጸጥ ረጭ ብለዋል ። ወዲያ ወዲህ የሚዘዋወር ተማሪ አይታይም ። ሁሉም በየምሽት ገብቶ ከወረቀቱ ጋር ፍልሚያ ይዞአል ። አብዛኛው በራሱ ውሳኔ የእንቅልፍ ሰዓቱን አሳጥርታል ። እንቅልፍ በዐይኑ ሳይዘር የሚያደርም አለ ። ውጥረቱና ግብ ግቡ ሲታይ ፣ የተማሩትን ለመፈተን ሳይሆን የሞትን ገደል ለመገለል የሚደረግ ትንንቅ ይመስላል ። ስለ ግል ጤንነትና ስለ አመ ጋገብ፣ ደንታ የማይኖርበት ሰሞን ነው ። በደርሚቶሪው የጋራ ኑሮ ውስጥ ገደለሽነት ነግሦ ይታያል ። ልብሶች ከገላ ሳይወልቁ ውለው ያድራሉ ። የብዙ ተማሪ ጸጉር ከማበጠሪያ ተራርቆ ተቆጣጥሮአል ። እየቆሸሹ በየአልጋው ግርጌ የተ ጠራቀሙት የእግር ሹራቦች አንሥተው ቢወረውሩአቸው ሰው ይፈነክታሉ ። በሰውር የሚገባው የጫት እንጨት ከምር፣ እንዳንድ መጻታ ክፍሎችን መልክ አሳጥቶአቸዋል ። የፈተና ዋዜማ ! የገና ማዕበል ደረስኩ እያለ ተማሪውን የሚያርበተብትበት ሰሞን !

ጓደኝነትና እርስ በእርስ መተማመን ጠፍቷል ። አንዱ ሌላውን ሊያጫውተው ሲጠጋ፣ ከጥናት እንደ ማዘናጋት ይቆጠራል ። “ስኬል መስቀል” የሚሉት ፈሊጥ ተማሪው እርስ በእርሱ የጎሪጥ እንዲተያይ አድርጎታል ። የአንዱ ቀፃሪ አብር የሚተኛው ጓደኛው ሲሆን ይችላል ። መሣሪያ ሳይማዘዙበትም ከፍተኛ ጦርነት ነው ። ሽንት ቤት ደርሰው እስኪመለሱ የምትቃጠለዋ ጊዜ ታሳሳሎች ። ማዕበሉ ማንን ጠርጎ ማንን እንደሚተው በውል ስለማይታወቅ፣ ሁሉም ራሱን ለማውጣት ይፍጨረጨራል ።

ከሴቶች መጻታ ክፍሎች ውስጥ የሽቶ መግዛ ጠፍቷል ። መሰታወት ለማየት ወረፋ ቀርቷል ። ቅንድብ ለመከርከርም

ጊዜ የለም ። የቤት ለቤት ሱሪ ወይም ረዥም ቀሚስ የሰሞኑ የልጃገረዶች የኒፎርም ይመስላል ።

ትዕግሥት፣ አቶ ቢልልኝ የጠየቁት ትገቢ እያሏትና ከአ ቤል ጋር እያዛመደቻቸው ብትጨነቅም፣ ሙሉ በሙሉ ከጥ ናቷ አልተዘናጋችም ። ጥናቷን ጥርሷን ነክሳ ተያይዛዋለች ። አቤልን ማየትም ሆነ፣ ስለ አቤል መስማት የማትፈልግበት ሰሞን ነው ።

ማርታም አካባቢው አሸንፎአት ደብተሯ ላይ አቀር ቅራላች ። መቼም ትግል ነው፣ ቀለሙ ወደ ውስጥ አልጠልቅ ብሎ ጭንቅላቷ ላይ እየነጠረ ሲመለስ፣ የኒቨርስቲ የገባችበትን ዕለት ትረግማለች ። በተለይ የቁጥር ዘር ጠላቷ ነው ። በለማ በኩል ቤተሰብም ያደረገችላት ሙከራ ቢያጽናትም እርግ ጠኛ ለመሆን አልቻለችም ። ጥናቱ ስልቶች ሲላት ደብተሯን ዘግታ ቀና ትላለች ። ነገር ግን የሚያዋራት ሴት ስታገኝም ደብተሯን እንደ ዘረጋች ስለ አውሮፓ ማለም ትጀምራለች ።

ቤተሰብም አብራው የምታጠናው ሰው አጥታ ተቸ ግራላች ። ከለማ ጋር ያላት ግንኙነት በሹክሹክታ ስለ ተሰራጨ፣ የመኝታ ቤትና የክፍል ጓደኞቿ አግልለዋታል ። እነ ማርታ መኝታ ክፍል እየሔደች ነው የምታጠናው ። የለማን ኮርስ ደብተር ገልጣውም አታውቅ ፤ ሙሉ እም ነትዋን በሱ ጥላዋለች ።

እነ አቤል መኝታ ክፍል ውስጥ በፈተና ሰሞን ፍጹም የተለየ ጸባይ የሚኖረው “ ድብርት ” ነው ። በሚያጠና በት ጊዜ ትንሽ ነገር እንኳ ኮሽ እንድትል አይፈልግም ። አሁንም እንደ ልማዱ የአልጋውን ዙሪያ በጋቢው ጋርዶ የራሱን ጸጥ ያለ ዓለም ፈጥሮ መሸምደድ ይዞአል ። ማንም እንዲያናገረው አይፈልግም ። ትንሹ ድምፅ ከሰማ መነ ፋነፋ አይቀርም ። “ ምን እነዚህ . . . አበዙት! ማኅበራዊ ኑሮ አይገባቸው ” የዘወትር ንፍንፋ ነች ። ሰሞኑን ፍጹም ድምፁ ጠፍቷል ።

ሳምሶን ጉልቤው ለከፋ ሲያምረው፣ የድብርትን የተ ጋረደ ጋቢ ገለጥ ያደርግበታል ።

ድብርት እየተነፋነፈ፣ “ ምነው? ” ሲለው ፤

ሳምሶን እየጣቀ፣ “ ድምፁ ሲጠፋብኝ ጊዜ፣ እያጠ ናህ በዚያው ሞተህ እንደሆነ ለማረጋገጥ ነው ” እያለ ያበሽቀዋል ።

ድብርት ስላም ለማግኘት ብቻ ሳምሶን ከየኒቨርስ ቲው እንዲባረርለት በልቡ ሳይጸልይ አልቀረም ። ሳምሶን ራሱ ጥናት አስመርርታል ። እንብቦት እንብቦት አልገ ባህ ሲለው፣ ይንጋለልና፣ አንዳንድ በደንብ የሚረዳው ትምህርት ለሌላው ለምን እንደሚያስቸግር መመራመር ይጀምራል ። ምርምሩ ውጤት ሳያገኝ በዚያው እንቅልፍ ይወስደዋል ።

በፈተና ሰሞን ፈጽሞ የማይረበሽ ሰው ቢኖር እስክንድር ነው ። ጥናቱን የሚጨርሰው ከፈተናው በፊት ሳምንት ቀደም ብሎ ነው ። እያንዳንዱን የትምህርት ዐይነት በጥ ሮግራም በየዕለቱ ቢያንስ አንድ ሰዓት ያህል ስለሚያጠ ናው፣ በፈተና ሰሞን ተቆልሎ ችግር አይፈጥርበትም ። ከፈተና በፊት ያለችዋን ሳምንት “ ጭንቅላት ማደሻ ነች ” ይላታል ። አሁንም እንደ ልማዱ፣ ተማሪው በጥናት ተወጥሮ ሲርበደበድ፣ እሱ አልጋው ላይ ጋደም ብሎ የብ ርሃኑ ዘርይሁንን “ ማዕበል ” በማንበብ ላይ ነው ። ልብ ወለድ መጽሐፎች ማንበብ በጣም ይወዳል ።

የሚይዝ የሚለቀውን ያጣው አቤል ነው ። እንደ ድብ ርት ጋቢ ጋርዶ ለመሸምደድ ቢሞክርም አልሆነለትም ። እንደ እስክንድር ተዘናንቶ ልቦለድ ለማንበብ ሞከረ ። ሴት ገጸባሕርይ ባጋጠመው ቁጥር ትዕግሥት በሐሳቡ እየመጣች ረበሸችው ። እንደ ሳምሶን ተንጋሎ ለመተ ኛት ሞከረ ። እንቅልፍ አልወሰድ አለው ። ሰው ራሱን መሆን ሲያቅተው ሌላውን መሆን ይሞክራል ። ራሱንም መሆን ሲያቅተው ምን ማድረግ ይችላል ?

መኝታ ክፍሉን ለቅቆ ወጣ ። እስክንድር ቢከተለው ይወድ ነበር ። ሆኖም ልቦለዱን በተመስጦ ያነብ ስለነበር ሊረብሸው አልፈለገም ። ከክፍሉ እንደ ወጣ ሸንት ቤት

የመድረስ ሐሳብ መጣለት ። ጊዜውም እንዲያልፍለት ፣ ለውጥም እንዲሆን ነው ወደታች ወርዶ ራቅ ካለው ሽንት ቤት ለመሌድ አሰበ ። የናታን ማየት ስለሚያፍር ሰጥኑን ከመታታ ቤቱ ርቆ ግቢው ውስጥ ተዘዋውሮ አያውቅም ። ፈተና ደርሶ የትምህርት ክፍሉ ባይዘጋ ኖሮ፣ እሳቸውን በመፍራት ምን ጉድጓድ ውስጥ እንደሚገባ ይቸግረው ነበር ። ስለሚያከብራቸውና ስለሚወዳቸው ምክራቸውን ያለ መቀበሉ በፍርሀት እንዲደበቃቸው አድርጎታል ።

ደረጃውን ወርዶ ትንሽ እንደ ሌዶ አንድ ተማሪ አገኘ ። ይህ ተማሪ በግቢው ውስጥ “ሁለተኛው አምላክ” በሚል ቅጽል ስም ይጠራል ። መቼም እጆቹን አከራምቶ አንገቱን እያቅለሰሰ ሲሰብክ ላየው ሰው፣ በቀጥታ ከእግዚር ጋር ግን ኘነት ወይም የቅርብ ጓደኝነት ያለው ይመስላል ። በዩኒቨርሲቲው ውስጥ ለትምህርት ከሚያውለው ጊዜ ሃይማኖታዊ ተልዕኮውን ለማስፋፋት የሚያጠፋው ጊዜ ይበልጣል ። በተለይ የፈተና ሰጥን ከማናቸውም ጊዜ በላይ በዚህ ሥራ ይወጠራል ።

“ወዳንተ እየመጣሁ ነበር ከ!” አለና አቤልን ጨጠው ።

አቤል ሳይወድ በግዱ ነው እጁን የዘረጋለት ። አንዲ ከያዘው እንደማይለቀው ስለሚያውቅ፣ በሩቅ ሰላም ብሎት ሊሔድ ነበር ።

“ምነው፣ በደሃና ነው የፈለግኩኝ?”

“አዎ፣ እግዚአብሔር ይመስገን በሰላም ነው ። ፈጣሪያችን ከኛ ጋር በመንፈስ እስካለ ድረስ” እያለ እጁን ወደ ጎሳው አርጎ ባለሥልጣን ፊት እንደሚቀርብ ዐይነት መሸቀጥ ሲጀምር፣ አቤል ሐሳቡ ስለ ነባው ቶሎ አቋረጠው ።

“ስለ ሃይማኖት አንደሆነ ምንም ነገር አንድታነግብኝ አልፈልግም ።”

ከአንጅቱ ተመርሮ ነው አቤል የተናገረው ። ውስጡ ሰላም አጥቶ መብክንክኑ አንሳቅ፣ ሌላ ሰው ደግሞ እንዲ

ጨቀጭቀው አይፈልግም ። በዚህ ሰጥን ውስጥ ሌሎች ዑለት ተማሪዎች፣ በመጤ ሃይማኖት ደርጅቶቻቸው ውስጥ አቤልን ለመመልመል ያላደረጉት መከራ የለም ። “ሁለተኛው አምላክ” ምስተኛ ሰው መሆኑ ነው ። “በእኔ ላይ ምን እየብኝ?” ብሎ አቤል በሸቋል ። ሁሉን ነገር ከዐይን ፍቅሩ ጋር ስለሚያይዛቸው፣ ማንም ሰው እሱን ለመርዳትም ሆነ ለመጉዳት ለሚያቀርብለት ጥያቄ ጤናማ አመለካከት የለውም ።

መጤ ሃይማኖቶችን የማስፋፋት ዘመቻው ግን፣ በእሱ ላይ ብቻ የታቀደ አልነበረም ። ምልመላው የሚጣጣጠው ወና የተከታይ ቁጥር የሚበዛው በፈተና ሰጥን አካባቢ ነው ። ትምህርት የከበደው፣ ማጥናት ያቃተው፣ ፈተና ሲደርስ በጭንቀት የሚደናበረው ሁሉ በፈተና ዋዜማ ከእሱ ውጭ የሆነ “ረዳት” ኃይል መማጸን የሚጀምርበት ጊዜ መሆኑን እን እን “ሁለተኛው አምላክ” ጠንቅቀው ያውቃሉ ። ስለሆነም የምልመላ ሥራቸውን ይበልጥ የሚገፋበት በፈተና ሰጥን ነው ። ብልህ ሳይኮሎጂስቶች ናቸው ። ተከታይ ግፍራት የሚቻለው በጭንቀቱ ጊዜ በማስታመም መሆኑን ያውቃሉ— በያድኑትም፣ ባያድኑትም! የአንዳንድ ተከታዮቻቸው አጀግመር ግን “በኖር ይረዳኛል፣ ከሌላም ምን ይገዳኛል?” በሚል ዐይነት ነው ።

አብዛኛውን ጊዜ በራስ ያለመተማመን የሚፈጥረው ችግር ይመስላል ። አቤል ለፍቅር እጁን ስጥቶ ቢንገላታም ቅሎ፣ በራስ ከመተማመን ደረጃው አልወረደም ። እንዲያውም ፍቅሩን ለሰው ሳይገልጽ አፍና የሚሠቃየው በራሱ በጣም ስለሚመከና ማንኛውንም ችግር ራሱ እንደሚፈታው አድርጎ ስለሚገምት ነው ። እሱ ራሱ ግድረግ ያቃተውን ነገር የማያውቀውና የማያየው የውጭ ኃይል ይፈጽሞልኛል የሚል እምነት የለውም ።

“ሁለተኛው አምላክ” ከአንድ ዓመት በፊት በዚህ ሁኔታ አቤልን ለመመልመል ቀርቦት አልተላካለትም ነበር ። አሁን በድጋሚ የቀረበበት ምክንያት አለው ። የአቤል በዐይን ፍቅር መጠመድና የጸባዩ መለዋወጥ ወረው በግቢው ውስጥ እየተሠራጨ ስለሆነ፣ ይህንን ተመርኩዞ

በገደግናታዊ ልሰልሰ ቋንቋው ሊፈታተነው ነው። እሙ ጣው = ከዚያም በላይ አቤል አብዛኛውን ጊዜ ዝምታ ስለ ሚያበዛና ስለማይትበጠበጥ “ሁለተኛው አምላክ” በአ ቤል የአንድ ጊዜ እምቢታ ተሰፋ አልቆረጠም = ምናል ባት ለአቤል ግትርነት ምክንያቱ እስከንድር ሊሆን ይችላል የሚል ጥርጣራ አለው። መቼም ከዚያ ግቢ ውስጥ አስክ ንድርን የሚያክል ጠላት የለውም = ሳይቸግረው አንዴ ሊመለምለው ተርቦት አፋን ይዞ ተመልሷል = ክርክራቸው ጭንቅላቱ ውስጥ አንድ ተመረገ ተርቷል።

“የአግዚአብሔርን ቃል እንሰማ” እያለ መጽሐፍ ቅዱሱን ይዞ ይቀርባል።

“እሱ ራሱ የታለ?” ይላል እስከንድር፣ እያቆፈ = “ማን?” “እግዚር ራሱ!”

“ሁለተኛው አምላክ” በእስከንድር “የትዕቢት” መልስ አዝና፣ መጽሐፍ ቅዱሱን ወደ ደረቱ አስጠግቶ፣ “የእሱ ቃል እዚህ ውስጥ ይገኛል = እሱም ቢሆን በመን ፈስ ከኛው ጋር ነው” ይለዋል እየተቅለሰሰ።

“እና ታዲያ አሁን ምን ፍጠር ነው የምትለኝ?”

“በአንድነት ሆነን የአግዚአብሔርን ቃል እንድን ሰማ ልጋብዝህ ነው የመጣሁት = ከወንድሞቻችን እንተቸ ጋር እስተዋውቅሃለሁ”

“አባክህ አትድከም፣ የኔ ወንድም! እኔን እግዚር ራሱ ቢመጣ አይመለምለኝም = በነጻ ሕይወት የማምን ሰው ነኝ = አሳቢ ፍጡር እንደ መሆኔ መጠን፣ የራሴን ነጻ ሕይወት መኖር አለብኝ = ሕይወቴን ለባዕድ አምላክ ጥገኛ እሳደርጋትም = የእኔ ንነትም ሆነ ሲከል እዚህ የምኖር ቤት ምድርና ሕዝብ ውስጥ ነው = የራሴ አምላክ ራሴ ነኝ = መጥሮ እንዳልሠራ የሚያግደኝ የሌላ ኃይል ፍራቻ ሳይ ሆን የገዛ ሕሊናዬ ዳኝነት ነው = በተረፈ አትድከም = ለፃ ይግኛት ደንታ ቢኖረኝ ኖሮ ደሞ፣ የአያት የቅድመ አያቶ ቄን ሃይማኖት እከተል እንደሆን እንጂ፣ ለመጤ ሃይማኖቶች

እሳደገድገም = የኢንጤም ሆነ የጂሆባ ወይም ደግሞ የባ ሀይ ሃይማኖቶች፣ አንዳንድ ግለሰቦች የሚፈጥሩት ነገር ሲያጡ ወይም ሰማችንን በምን እናስጠራ ሲሉ የፈለሰፉት ነው። እኔ እስከንድር፣ ለሌሎች ከንቱ ስምና ግላማ መሣሪያ አልሆንም = ስም ወይም ዝና የመፈለግ ስራ የማያሰደር ገው ነገር የለም = ሂትለር በ “ዝንኝነት” ስሙን ለማስ ጠራት ታላቁን ጦርነት ከፈተ = ለብዙ ሰዎች ደም መፍሰ ስም ምክንያት ሆነ። እነዚህም ለሰማቸው ሲሉ የተለያዩ ሃይ ማኖት እየፈጠሩ የብዙ ሰዎችን መንፈስ ያደክዩና ስሜትን የገደሉ ሰዎች፣ ከሂትለር የባሉ አረመኔዎች ናቸው = በሕ ዝብ ነጻ ሕይወትና ስሜት ጣልቃ እየገቡ ክፉኛ ረብሸው ታል = አንድ ቀን ሕዝቡ ከሃይማኖታዊ እንቅልፋ ሲነቃ ከሂትለር የባሰ የሚረግማቸው ሰዎች ናቸው = ሥራዬ ብለው የነዚህ ሰዎች ተልዕኮ የሚያስፋፋትም ከእርግጥ እያመልጡም = ”

እስከንድር ሲናገር ከአንጅቱ በሽቆ ስለ ነበር፣ “ሁለ ተኛው አምላክ” ሊያቋርጠው አልደረገም = እንዲህ ይወርዱብኛል ብሎ አስቀድሞ ስላልገመተ፣ በቆመበት ሐውልት ሆኖ ቀርቶ ነበር = ፈርቶት ነው እንጂ ትዕግሥቱ አልቆ በመሐል አቋርጦት ሊሔድ ነበር። በመጨረሻም፣ ምንም ሳይ ተነፍስ ፊቱን አዙሮ ሲሔድ ሲል፣ እስከንድር በነገር እስ ቆመው =

“ይልቅ ገንዘብ ትግሮኛል = ድርጅታችሁ በፍጥነት ሥልጣን ላይ አስቀምጦኝ የገንዘብ ተቆራጭ ያደርግልኝ እንደሆን እከተላችኋለሁ = መቼም እናንተ ለድርጅታዊ ሥራ ማስኬጃ የገንዘብ ተቆራጭ ሳይኖራችሁ አይቀርም = እይደለም እንዴ?” አለው የረዘ ግት እየጣቀ።

“ምን ለማለት ፈልገህ ነው፣ ወንድሚ?”

“ወይም ደግሞ ሚስት በምፈልግበት ጊዜ የማገባራ ችሁ አባል እሆናለሁ = ባል ለማግኘት ወይም ሚስት ለመ ምረጥ ማገባራችሁ ጥሩ መድረክ ነው ሲባል ስምቺአለሁ = እና ሚስት በምፈልግበት ጊዜ . . . ”

“ሁለተኛው አምላክ” አንደኛው አርሮ በትዕብት ራሱን እየተቀናቀኑ ልዩ ለዚያች ደቂቃ ያህል ከሃይማኖታዊ መድረክ ወርዶ ከእስክንድር ጋር በክስ ቢገጥም በወደደ ነበር ። ትዕባሥቱን ሙጥጥ አድርጎ ነበር ያስጨረሰው ። ከዚያ በኋላ አጠገቡ ደርሶ አያውቅም ።

አሁንም የአቤልን ፈጣን ተቃውሞ፣ ከእስክንድር ተጽዕኖ አንደኛው የተመለከተው ። ያም ሆኖ ቶሎ ለሌላው አልቻለም ። ወጊድ ሲባል እንደግደሰግ በግ ዌንቅላቲን አቀርቅሮ ይወተውተው ሂመር ።

“ቆይ በትዕባሥት አዳምጠኝ፣ አቤል ። ዓምናም አነጋግረህ እንደ ነበር ታስታውሳለህ ። አልተቀበልከውም ። ሆኖም አግቢአብሐር ታጋሽ ነው ። አሁንም የአግቢአብሐርን ቃል እንድንሰማ በድጋሚ ልጋብዝህ ነው የመጣሁት” አለው ።

አቤል ፀረ ሃይማኖት አዳሙን ግልጽልጽ አድርጎ ሊነገረው ፈለገ ። ነገር ግን ቶሎ እንደግደላቀቅ ስለ ገመተ ፈራ ። “ዛሬ ፣ ለእንደም ለሁሌም የመጨረሻ ሙከራ!” ብሎ ነው የመጣው ። አለ አቤል በልቡ ። ቶሎ የሚላቀቅበትን መንገድ ሲያሰብ አንድ ዘዴ አገኘ ።

“ምን መሰለህ የእኔ ወንድም፣” አለው አቤል ፣ ረጋ ብሎ ። “በቅጡ አልተደግመጥንም እንጂ፣ ስለ ራሴ ልነገርህ ነበር ። እኔ የራሴ እምነት አለኝ ። የባህይ ሃይማኖት ተከታይ ነኝ ። እና ሌላ ሃይማኖት መደረብ አልችልም ።”

“ሁለተኛው አምላክ” ይህን ሲሰማ፣ አናቱን በዳላ የተመታ ያህል ክው ብሎ ቀረ ። አቤል እስከ ትርብ ጊዜ ድረስ በየትኛውም የሃይማኖት ድርጅት ውስጥ እንዳልተመለመለ ያውቅ ነበር ። እና አሁን “ተቀደምኩ” በሚል ስሜት ነው የተደናገጠው ። አቤል ይህን ዘዴ የተጠቀመው “ሁለተኛ አምላክ” ‘ጴንጤ’ መሆኑን ስለ ሰማ ነው ። እርስ በርሳቸው ምን ያህል እንደሚቀናኑና እንደሚጠላሉ ያውቃል ።

“መልካም ፣ ለማንኛውም አንድ ቀን በሰፊው እንወያያለን” ብሎት “ሁለተኛው አምላክ” ምንተናረቱን ራሱን እያክከ ተመልሶ ልዩ ።

አቤል ከተለየው ጀምሮ በሆዱ እየጣቀ ነበር፣ ሽንት ቤት የደረሰው ። ‘ባህይ ነኝ’ ባለው ጊዜ፣ በ “ሁለተኛው አምላክ” ፊት ላይ ያነበበው የቅናት ስሜት እየታወሰው ፣ ‘ለአንድ አምላክ ከቆሙ እርስ በርሳቸው ምን እንዲህ አቀናናቸው? እኔስ ለወደፊቱም ጥሩ ዘዴ አገኘሁ’ አለ በልቡ ።

ሽንት ቤት በር ላይ አንድ ጽሑፍ ተመለከተ ። ከእሁን በሬት ለብዙ ጊዜ ያህል ያልተጠቀመበት ሽንት ቤት ነበር ።

“ተራዎ እስኪደርስ በፈሰዎ ይዘናኑ” ይላል ጽሑፉ ተማሪዎች በእርሳስ አድምቀው ነው የጻፉት ። አቤል እንደ ወትሮው በደብዛብ ፈንገታ አልተገታም ። ከአንደኛው እየጣቀ ነው ወደ ውስጥ የገባው ። ውስጥም ግድግዳው ላይ ብዙ ጽሑፎች ተጫዋሪው ተመለከተ ። ሽንት ቤቶች የተማሪው ተራ ጥላቻ መግለጫ መደረኮች፣ በትምህርት ተወጥሮ የታፈነ የወሲብ ስሜታዊ ቃላት መተንተኛዎች፣ የፖለቲካ መሻከሪያዎችና መተራረቢያዎች ሆነዋል ።

ሰሪውን አውልቆ እንደ ተቀመጠ ከበስተገራው በኩል በግጥም መልክ የተቀነባበረውን ጽሑፍ ተመለከተ ።

- ፍሪሽ ፍሪሽ
- ደረሰ መልካሽ
- ገቢውን መልቀቂያሽ
- ይጠቅልል ግህሽ
- ተዘጋጁ ፍሪሽ
- ገና ደረሰልሽ
- አባራሪ ጌታሽ

ከሁለተኛ ዓመት በላይ ያሉ ተማሪዎች እንደ ይፋት ስለኖሩትም አልተጠራጠረ ። እነሱ እንዳላላፉበት ሁሉ በፍፈ

ገግን ተግሪዎች ላይ ያላቸው ንቅናቄ ትምክህት ለብቻው ነው። ነገሩ እየገረመው ሳቸው ማለፍ፣ በመጣ ጊዜ መቀበላቸው ላይ ተር አሁን እንዲህ በቃላት ማስበርገጥ ምን ይባላል ?

ከሸንት ዩቲ ሲወጣ ያንኑ፣ “ ተራም እስኪደርስ በፈ ሰዎ ይዘናኑ ” የሚል ጽሑፍ በድጋሚ ተመልክቶ እየሳቀና በተግሪው የፈጠራ ችሎታ እየተደነቀ ሔደ ። ትንሽ እንደ ተራመደ መሐል መንገድ ላይ ቆሞ ወዴት እንደሚሔድ አሰቦ ። ወደ መኝታ ክፍሉ ተመልሶ መግባት አልፈለገም ። ሁሉም ደብተሩ ላይ አቀርቅሮ፣ ጸጥ ረጭ ያለው ክፍል ሲከል ነው የመሰለው ። በዚህ ሰዎን ሱባኤ የገባውን “ ድብርት ” ማየቱ ራሱ ይደብራል ።

በድንገት አንድ ሐሳብ ብልጭ አለበትና ከመጸሕፍት ቤቱ ጀርባ ወደሚገኘው ዋርካ አመራ ። ትዕግሥትም ሆነች ግርታ አልነበሩም ። ትዕግሥትም እንደ ሌሎቹ “ ሁሉም ነገር ወደ ፊተና ! ” ብላ ገቡሶ ገብታለች ማለት ነው ? ሲል አሰቦ ። “ ለምን እንደ እኔ ነገር ዓለሙን አትተውም ? ” የሚል የቅናት ስሜት ወጥሮት ነበር ።

የለመደው ዜማ ድንገት አፋ ላይ መጣለት ።
“ አረ መላ ምቱ ወዳጅ ዘመዶቹ
ዐይን አፋር ሆኑአለሁ ዐይን አፋር አይቹ
ሰላምታ አልሰጠኋት ፣ አላነጋገርኳት
በዐይን ብቻ እያየሁ አራት ወር ወደድኳት ”

አንድ ቀን ከእስክንድር ጋር ሆነው እነ ትዕግሥትን ሰላም ማለታቸው ትዝ አለውና ከዜማው ግጥም ጋር ተጋ ጨበት ።

‘ ገን በእርግጥ የዚያን ዕለቱ ሰላምታ፣ ሰላምታ ይባላል እንዴ ? ’ ሲል ራሱን ጠየቀ ። ‘ ከልብ በሆነ የፍቅር ስሜት ካልሆነ እንዲያው ቢጨባበጡ ምን ሰላምታ ይባላል ? በዕ ለቱ እጅን ለትዕግሥት እንደ ዘረጋሁላት ትዝ ይለኛል ፤ ስል ጭቀቱ ሆነ ቅዝቃዜው ወይም ደግሞ ስለ ልሰላሴው ሆነ የገኘው ገን መናገር አልችልም ። እኔ ስሜት ውስጥ ቀርጸ

የቀረ ነገር የለም ። ምክንያቱም ትዕግሥትን የጨዋለች በድኑ አቤል ነበረ ። . . . .

አገሩ ወስዶ ከዩኒቨርሲቲው መዝናኛ ክብብ በር ላይ ጣለው ። አቤል እንዴትና ለምን እዚህ ቦታ እንደ መጣ አያ ስታውሰም ። ክብቡ ለወትሮው ብዙ ገርግርና ቻቻታ የሚ ታይበት ነበር ። የጠረጴዛው ቲኒስ ጨዋታ የሚጠፍበት ፣ በቼስና ጻግ ጨዋታ አንገት ተደፍቶ የሚዋልበት ፣ የጃይና የቡና ብርጭቆዎች የሚንኳኩበት አዳራሽ ነበር ። በዚህ ስሞን ግን ድርሽ የሚል ተማሪ የለም ። ጸጥ ረጭ ብሏል ።

አንድ ተማሪ ብቻ የቼስ መጫወቻውን ታቅር ቁጭ ብሏል ። አቤል ልጁን ከሩቅ ሲያይ “ ሚስተር ሆርስ ” መጭ ኑን ዐወቀ ። “ ሚስተር ሆርስ ” በዩኒቨርሲቲው ተማሪ ዘንድ የሚታወቅበት የቅጽል ስሙ ነው ። ቼስ ጨዋታ በጣም ይወዳል ። የዚያኑ ያህልም ኅበዝ ነው ። የአጫዋወት ጥበቡ የሚያተኩረው ፈረሶቹን በአገባቡ ከመጠቀሙ ላይ ነው ። እሱ ለንግሥቷ ደንታ የለውም ። እንደ ዐይኑ ብሌን የሚጠ ብቃቸው ፈረሶችን ነው ። ፈረሶቹ ከተበሉ ለቃው ፤ ጠጠሩን በትኖ ይነግላል ። ለዚህ ነው “ ሚስተር ሆርስ ” የተባለው ።

ኃይለኛ የቼስ ሱስ ሰላለበት ፣ ሌሎች ተማሪዎች እንዳ ይቀድሙት በጠዋት መጥቶ ነው የቼስ መጫወቻውን የሚ ይዘው ። የሦስተኛ ዓመት የቋንቋ ተማሪ ነው ። ምናልባትም “ የቋንቋ ተማሪዎች ሚጀራቸው ቼስ ነው ” እየተባሉ የሚ ታሙት በእሱ ምክንያት ላይሆን አይቀርም ።

አቤልን ከሩቅ ሲያየው ደስ ብሎት ቼስ እንዲጫወት በዐይኑ ጋበዘው ። ከአንገቱ ኅብጫል ። ብዙ ጊዜ ጠጠሮች ላይ አቀርቅሮ ስለሚውል ሳይሆን አይቀርም ።

“ አንተን እንኳ አልችልህም ፤ ብቻ ልሞክር ” አለና አቤል ተጠጋው ። አዳራሹ ጸጥ ያለ መሆኑ እሱንም አሰደ ስቶት ነበር ።

“ አሸናፊውን ገና በመጀመሪያ መገመት አይቻልም ” እያለ ሚስተር ሆርስ ጠጠሮቹን አስተካክሎ አስቀመጠና ጨዋታውን ጀመሩ ።

ለሀሥር ደቂቃ ያህል ምንም ጠጠር ሳይበላሉ በግድ ፈጥና በመከላከል ቆዩ ።

ጥቂት ሲቆዩ ሚስተር ሆርስ ጨዋታውን አመጣው ። ከግራና ቀኝ ሁለቱንም ፈረሶች አስነሥቶ የአቤልን ወታደሮች ማሳደድ ጀመረ ።

አቤል ወታደሮቹን ለመርዳት ንግሥቷቷን ከቦታዋ አስነሣት ። ንግሥቷቷ ከግራ ቀኝ እየተራወጠች ወታደሮቿን መከላከልና የጠላቷን ወታደሮች ማጥቃት ያዘች ።

ሚስተር ሆርስ፣ ንግሥቷቷን እንዴት እንደሚያጠምዳት አድፍጦ በማስላት ላይ ነበር ። እንደ ምንም ብሎ በሁለቱ ፈረሶቹ አንድ ቦታ ላይ አጠመዳት ። ሁለት ወታደሮቿንና አንድ ጳጳስ ሠውታ አመለጠችው ። ጥርሱን ነክሶ ማፈግፈግ ጀመረ ። እሱም የራሱን ንግሥትና ጳጳስ ለተከላካይነት ከቦታቸው አስነሣቸው ። ሁለቱም ፈረሶች መሐል ሜዳ እንደ ተጠመዱ ነበሩ ።

የአቤል ንግሥት የጠላቷን ፈረሶች ለመብላት ብትሞ ክርም፣ በወታደሮች እየተከለሉና በተቃራኒዋ ንግሥት እየተጠበቁ አስቸገሯት ። አሷም እንደ ምንም ብላ አንድ ግንብ እና ጥቂት ወታደሮች በላች ። ጦርነቱ ተጠጧል ።

በመጨረሻ፣ የአቤል ንግሥት ስትንከወከው አንጉል ቦታ ላይ ተጠመደች ። ሚስተር ሆርስ አድፍጦ ቆይቶ ፈረሱን አመጣና የአቤልን ንጉሥም፣ ንግሥትም ማጥቃት ከሚችልበት ቦታ ላይ ጉብ አደረገው ።

“ ቺስ አንድ ቺስ ! ”
“ ምን ? ” አለ አቤል ደንግጦ ።

“ ቺስ ለንግሥትህ ፣ ለንጉሥህ ” አለው ሚስተር ሆርስ ፣ ተኩራርቶ ወደ ጎሳው እየተንጠራራ ።

አቤል በድንጋጤ ሬዞ ቀረ ። ሰማይ ምድሩ ቦዘበት ። ጠጠር ሳይሆን የሰው ሕይወት የሚያስበላ ይመስል እጁ ተንቀጠቀጠ ። በግንባሩ በኩል ላብ ሲወርድ ተሰማው ። ንግሥቷቷ መበላቷ የግድ ነበር ።

አቤል በጨዋታው እየተመሰጠ በሐደ ጊዜ፣ ትዕግሥት በሐሳቡ መጥታ ንግሥቷቷን ተመሰላበት ነበር ። እናም ንግሥቷ በቺስ ጦርነት በተዋከበች ቁጥር በእውን ትዕግሥት የተንገሳታችበት እየመሰለው፣ መንፈሱ ሲወራጭ ነው የቆየው ። ፍጹም ከጨዋታው ሆኖ ነበር ።

አሁን ንጉሡም ንግሥቷም በተጠመዱበት ወቅት ደግሞ፣ እሱ ራሱን በንጉሡ መሰለ ። አቤል . . . ንጉሥ፣ ትዕግሥት . . . ንግሥት እና የትኛውን ያስበላ ? ‘ እኔ ቆሜ ትዕግሥትን አላስገድልም ፤ ባይሆን ቀድሜአት እሞ ታለሁ እንጂ ! ’ የሚል ሐሳብ ተሰማው ።

ንግሥቷቷን አሸሽና ንጉሡን አጋፈጠው ።

“ ምን ማድረግህ ነው ? ” አለው ሚስተር ሆርስ በአቤል ድርጊት ተገርሞ ።

“ ያውልህ ! ከፈለግክ ንጉሡን ብላ ! ” አለው አቤል ፣ በእልህ ስሜት ።

“ አትቀልድ እባክህ ፣ ይልቅ የማይቀርልህ ነውና ንግሥቷን አስበላ ። ”

“ ይልቅ ራስህ አትቀልድ ፤ ንግሥቷን እንደሆነ አታግኛትም ። ከፈለግክ ንጉሡን ብላ ! ”

ሚስተር ሆርስ የአቤል ሁኔታ ትንሽ ግር አሰኘው ። ጨዋታውን አይችልም እንዳይል በደንብ ነው የተሟወተው ። ፊቱ መለዋወጡን ቢመለከትም፣ ከመሸነፍ የመጣ ብሽቀት መሰሎታል ። ምን እንደሚያደርግ ግራ ገባው ። እሱም በበኩሉ ንግሥቷን ገድሎ ንጉሡን ለማሰር ተጠግድ ነበር ።

“ ትቀልዳለህ ወይስ ከምርህ ነው ? ” አለው አቤልን ፣ ዐይነት ዐይነት እያየ ። “ በቺስ ሕግ ንጉሥ ይማረካል እንጂ አይገደልም ። ጨዋታው ራሱ ወታደሮቹንና ሌሎች አጋሮቹን ገድሎ እሱን ለመማረክ የሚደረግ ጦርነት ነው ። እባክህ ሌሎች አጋሮቹን ገድሎ እሱን ለመማረክ የሚደረግ

ጦርነት ነው ። እባክህ አታሰለፍልኝ ፣ ይልቅ ንግሥቷን
አስበላና ጨዋታውን እንቀጥል ” አለው ።

“ በከንቱ አትድከም ። ንግሥቷን አታገኛትም ። ”
ሚስተር ሆርስ በብሽቀት ፈረሱን አዘልሎ ፣ ከንግሥቷ
ቦታ አሳረፈና ቀጨም አደረጋት ።

“ ምናባክ ሆነሃል ! ” አለና አቤል ሠሌዳው ላይ የተረ
ፉትን ጠጠሮች አንሥቶ ፣ ፊቱ ላይ በተነበት ። ግብ ግብ
ተያያዙ ፣ አንገት ለአንገት ተናነቁ ።

የክበቡ አሳላፊ እየሮጠ ደርሶ አላቀቃቸውና ፣ “ ምንድ
ነው እሱ ? ምን ሆናችሁ ? ” አላቸው ፣ ሁለቱንም በየተራ
እየተመለከተ ።

“ ወሰዳት’ ኮ ! ወሰዳት ! ይዟት ሐደ’ ኮ ! ” እያለ አቤል
እንደገና ሊደባደብ ሲጋበዝ ፣ አሳላፊው በደንዳና ከንዶቹ
ጨምድዶ ያዘው ።

አቤል ጮኸ ፣ ተወራጫ ። ከፋኝ ተወራጫ ።

ሰዎች ተበራከቱ ። ድምፅ በረከተ ። ተሜ ትኩስ ወራ
እንዲያመልጠው ደብተሩን እየዘጋ ፣ እየተሯሯጠ መጣ ።

ምዕራፍ ዐሥራስምንት

በሩ ላይ ያለው ግርግር ሳያብዱ ያሳብዳል ። ቂቅ ብሎ
ሙሉ ሱፍ ከነከረባቱ የለበሰ ሰውዬ ፣ በሌሎች ሰዎች ከንዶ
ቹን ተይዞ እየጮኸና እየተላደበ ይገባል ። ማንን እንደሚሳ
ደብ አይታወቅም ፣ ብቻ ይላደባል ። ያነበንባል ። እንደ
ሕፃን የሚቦርቁ ፣ ዕርቃናቸውን የሚንፏቁ ፣ የሚዘባርቁ ፣
እንደ ምሁር የሚፈላሰፉ — በያይነቱ የተለያዩ ሰዎች ከው
ስጥ ብቅ እያሉ ሲጋራና ፍራንክ ይለምናሉ ። ዘበኛው
አንዴ አንባርቆ ወደ ውስጥ ይመልሳቸዋል ። እነሱ ላይ
ሲጮህ ፣ ዘበኛው ራሱ ያበደ ይመስላል ። ያስደነግጣል ።

“ እዚህ ይውረድ ወይስ ወደ ውስጥ ይግባ ? ” አለ
አቤልን ያመጣው ሹፈር ፣ መኪናውን በሩ ላይ አቁም ።

“ እ ፣ ምንም አይል ፣ እዚህ ይውረድ ” አለ አብሯ
ቸው የመጣው አንድ የዩኒቨርሲቲው የማኅበራዊ ሥራ ክፍል
ባልደረባ ።

መኪናውን ውጭ አቁመው ፣ አቤልን ግራና ቀኝ ደግፈው
ወደ ዕብዶቹ ሐኪም ቤት ገዙ ።

“ እረ እባካችሁ ልቀቁኝ ። እኔ ‘ ኮ ደገና ነኝ ’ አላ
ቸው አቤል ፍጹም ጤናማ በሆነ ድምፅ ።

- እርስ በርሳቸው ተያይተው ዝም አሉት ።
- “ ይልቅ እጄን ፍቱኝ ። አታሥቁብኝ ። ”
- “ እሺ ቆይ ደርሰናል ፤ እንፈታሃለን ” አሉት ።

አቤል እጁን ታሰሮ ወደ ዕብዶች ሐኪም ቤት እንዲ
መጣ ያደረገው ነገር ምን እንደሆነ በውል አያውቅም ።
ከሚስተር ሆርስ ጋር ከተናነቁ በኋላ ፣ እየጮኸና እየተገፈራ
ገጠ አስቸግሯቸው ነው ፣ እጆቹን ያሰሩት ። በስሜቱ ሚስተር

ሆርስ ትዕግሥትን ይዟት ሲሔድ፣የተሰበሰበው ሰው ሁሉ ያገ ዘው መስሎት ነበር የሥራው ። ሆኖም ድርጊቱ ከተመሰጠ የመነጨ የቅዠት ያህል እንጂ፣ የጸና ቀውስነት አልነበረም። አሁን በጣም ደገና ነው ። ገና በመኪና ግማሽ መንገድ ላይ ጓዙ ራሱ ዐውቆ ፣ “ አሁን ደገና ነኝ ፤ ወደ ካምፓስ መልሱኝና ከፈለጋችሁ ልጁን ይቅርታ ልለምነው ” ብሎአቸው ነበር ። ነገር ግን ሊያምኑት አልቻሉም ።

ከምዝገባው ክፍል ሲደርስ፣ ሰንሰለቱ ተፈትቶለት እስ ፈላጊውን ፎርማሊቲ እንዲያስጥላ ተጠየቀ ። ስሙን ፣ ዕድሜውንና አድራሻውን በትክክል ተናገረ ። ይዘውት የመጡት የዩኒቨርሲቲው ሠራተኛ ጤናማ መሆኑን ቢገምቱም፣ ሳያስመረምሩት ለመመለስ አልደፈሩም ።

ተራውን ጠብቆ ወደ ሐኪሙ ዘንድ ቀረበ ። ገና የሐኪሙን ፊት ሲመለከት፣ አዕምሮው ውስጥ የመጣበት ነገር የኤሌክትሪክ ሾክ ነበር ። ሰዎች አዕምሮአቸውን ታመው ወደ አማካኤል ሆስፒታል ሲገቡ፣ ጭንቅላታቸውን በኤሌክትሪክ ጠዘጥዘው ያደነገዘቸዋል ፤ ኤሌክትሪክ ደግ ጋይ ለኛ ነው ሲባል ይሰማ ነበር ። ይህን የኤሌክትሪክ ሾክ የሚጠቀሙት ለምን ዐይነት የዕብደት ደረጃ እንደሆን ጠንቅቆ ሰለግያውቅ፣ በእሱም ላይ የሚጠቀሙበት መስሎት ፈራ ። ሐኪሙ አጠገብ ያን ዐይነት የሚያስፈራ ግዙፍ መሣሪያ የለም ። ይልቅ አቤል “ ማሠቃያ ነኝ ” ብሎ የፈራት ከዚሁ ከሐኪሙ ክፍል ጋር የተያያዘቸውን ጓዳ ነው ። ከሐኪሙ ፊት ቁጭ እንዳለ በዐይኑ እየሰረቀ ጓዳዎ ውስጥ ያለውን ነገር ለማየት ይሞክር ነበር ።

ሐኪሙ ራሱ አንድ ሐሙስ የቀረው ሕመምተኛ ይመስላል ። የታወቀ ሳይካቲሪስት ነው ። የለበሰው ነጭ የሥራ ካዕርት እንደ አብዛኛዎቹ ሐኪሞች ከብደት አልሰጠውም ። ተራ የጤና ረዳት አስመስሎታል ። በየዕለቱ ከሚቀርቡለት በርካታ ታካሚዎች የሚሰማው የተዘበራረቀ የችግር ዐይነት ወስፋቱን እየዘጋው ከእህል የተራራቀ ይመስላል ። ሺቀውስ ማነጋገሩ ራሱ አያስቀውስም? በየቦታው ፣ በየንገራው ስንት ዐይነት መሥዋዕትነት የሚከፈልበት ሥራ አለ! እንኳን በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን ችግር የአንድን ሰው ችግር

ሥቃይ መስማት ያስጠላል ። መንፈስን ይረብሻል ። ችግሩ በአያውነት ስሜት ተላልፎ ያቃጥላል ። አቤል ይህን ሲያስብ ለሐኪሙ ከልብ አዘነለት ።

ሐኪሙ የማንበቢያ መነጽጥን አውልቆ ከጠረጴዛው ላይ ቁጭ ሲያደርግ፣ ትናንሽ ዐይኖቹ ከጉድጓዶቻቸው ውስጥ ብቅ ብቅ አሉ ።

አቤል በሐሳቡ የኖታን ትዝ አሉት ። ዕብደቱ ሐኪም ቤት መድረሱን ቢሰሙ ምን ይሉ ይሆን?

ሐሳቡን ለመቀጠል ሐኪሙ ጊዜ አልሰጠውም ። “ እሺ ፣ ስምህ ማን ይባላል? ” “ አቤል ሙሉይ ። ” “ የት ነው የምትኖረው? ”

“ አ ፣ ሀገሪ ጎንደር ነው ፤ አሁን ግን ያለሁት አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ስድስት ኪሎ ነው ። ”

“ ተማሪ ነህ? ” አቤል ራሱን በአዎንታ ነቀነቀ ። “ ስንተኛ ዓመት ደርሰሃል? ” “ በፍልስፍና ትምህርት አራተኛ ዓመት ። ” “ አ ፣ መጨረሻህ ነው? ” አቤል ዝም አለ ።

ይህ ሁሉ መግባቢያ ነው ። ሐኪሙ የታካሚውን ማን ነት ወይም ችግር የሚረዳበት ጥያቄ አለው ። የአመለላስ ሁኔታቸው በፍርሀት ፣ በጩኸት ፣ በግዴላሽነት ወይም በአነጋገር ደረጃ ይለያይ እንጂ ፣ ብዙ ታካሚዎች የመግባቢያውን ጥያቄ በትክክል ይመልሳሉ ።

“ መልካም ነው አቤል! አ ፣ ወደዚህ ቦታ ለምን እንደ መጣህ ታውቃለህ? ”

ሐኪሙ የዚህን ጥያቄ መልስ የሚጠብቀው በጉጉት ነው ። የሕመምተኞቹን ደረጃ ይገመግምበታል ። መቼም በተለያዩ ጊዜ ከተለያዩ ሕመምተኛ የሚቀርበው መልስ በያይነቱ ነው ።

- ዝነኛ ሐኪም ነህ ሲባል ሰምኛ ነው ።
- ፍቅረኛዬ ነች ለዚህ ያበቃችኝ ።
- ያመጡኝን ሰዎች ጠይቅ፣ እኔ ምን ዐውቃለሁ።
- “እንጃህ” የሚል መልስ የሚሰጡም አሉ ።

ታካሚዎቹ ከጥያቄው ጋር ፍጹም ያልተያያዙ ወይም የሚያሥቅ ወይም የሚያሳዝን መልስ ሊሰጡ ይችላሉ። ሆኖም ሐኪሙ አይሥቅም። ረዳተኛ አንዳንድ ያመልጣቸውና ይሥቃሉ። በሥራው ዓለም በሕመምተኛው መልስ መግባት ክልክል ነው ።

“ግቢ ውስጥ ከአንድ ተማሪ ጋር በቼስ ጨዋታ መጣላትን ነው የማስታውሰው” አለ አቤል፣ ቀጥ ባለ ደምፅ ።
 “ምንው? ምን አጣላችሁ?”

“በጨዋታው ሊያሸንፈኝ ሲል ተጣላን ። ሲገዛው ተመስጦ ውስጥ ነበርኩ...” አለና ሊናገር ያሰበውን ለጳጳሪ ጠ ።

ዐይኑን ከሐኪም ወደ ጠረጴዛው ወደ ሐኪሙ አንቀጥሎ ። ዳኛ ፊት የቀረበ ወንጀለኛ ይመስል - አንገቱን ደፋ ። ቼስ ጨዋታው ላይ ጸብ የፈጠረው በዐይኑ ያፈቀራት ልጅ በተመሰጠ የቼስ ንግሥት ተመስላ ስሜቱ ውስጥ መጥታበት መሆኑን መናገር አልፈለገም ። ስለ ትዕግሥት ምንም ነገር ማንግት አልፈለገም ። ጸቡ የተፈጠረው መሸነፍ በሚያስከትለው ብስጭት ብቻ እንደሆነ አድርጎ ሊናገር አሰበ ።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ ዘመናዊ የማናዘገግ ዘዴ (ሂፕና ቲዝም) መኖሩን ሲነገር በወፊ ሲለሚሰግግ፣ ልቡ ምስጢሩን ለመደበቅ ፈራ ። በዚህ ዘዴ ሐኪሙ ምስጢሩን አንድ ሳይቀር ጎልጎሎ የሚያስወጣ መሰለው ። ዐይኑን እያስለመለመ ልቡ ምስጢሩን በማውጣትና በመደበቅ መሐል ተከፋፍሎ ቆየ ። “ምንው ይህን ያህል? ፍቅር ወንጀል ነው እንዴ?” አለ በሐሳቡ፣ “ብናገርስ ምን ይመጣብኛል?”

አቤል መደበቅ የፈለገው ወይም ያስጨነቀው ነገር እንዳለ፣ ሐኪሙ ከገጽታውና ከሚስለመለሙት ዐይኖቹ መረዳት ቻለ ።

“አይዘህ አቤል፣ ነጻ ሁን! እዚህ እኔ ፊት የቀረብኩው እንድረዳህ ነው ። ማናቸውንም ነገር እንደ ወንድምህ ወይም እንደ ባልንጀራህ ወይም እንደ ምስጢር ዓደኛህ ወይም እንደ... እ... እንደ ሴት ዓደኛህ አርገህ አጫውተኝ ።”

“እሺ” አለ አቤል፣ አሁንም እየተቅለሰለሰ ።
 “ፍቅረኛህ የት ነው ያለችው?”

ሐኪሙ ይህን የጠየቀው፣ በአንድ በኩል ስለ ሴት ዓደኛ ሲያነግበት፣ በአቤል ፊት ላይ ያነበበውን ለውጥ አሰቦ ሲሆን፣ በሌላ በኩል ደግሞ፣ የፍቅር ትኩሳት የወጣትነት ዕድሜ አንዱና ዋናው ችግር መሆኑን ከሥራ ልምድ በማወቁ ነበር ።

አቤል ተደናግጦ ጭጭ አለ ። ምንም መልስ ሊሰጥ አልደፈረም ።
 “እ፣ እሷም ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ናት?”

ይህም ከገጠመኝ የመነጨ ግምታዊ ጥያቄ ነበር ። አቤል ግን በድንጋጤ ፊዞ ቀረ ። የማናዘገግ መግሪያው ጭንቅላቱ ላይ የተሰካበት መሰለው ። ይህ ሐኪም ስለ እኔ ቀድሞ መረጃ ደርሶታል ከሚል ግምት ላይ ዐረፈ ።

“እ፣ አዎ” አለ፣ ተመልሰው የማይዋጡ ውድቃላት ያመለኩት ያህል ከንፈሩ እየተገቀጠቀጠ ።

“ቼስ ያጫወተህ ልጅ፣ ከእሷ ጋር ምን ግንኙነት አለው?” አለው ሐኪሙ፣ ስሜቱን እንዳይገታ በማዋከብ ።

“እኔ እንጃ!”
 “የተጣላችሁበት በሌላ ሁኔታ ነዋ!”

“አዎ... እ... ማለቱ... እኔ ተመስጦ ውስጥ ስለ ነበርኩ፣ የቼስ ንግሥቷን ሲበላት እሷን የበላት መሰለኝ!”
 “ማንው ስሟ እሷ?”

“እኔ አላውቃትም” አለ ውሸቱን ። ስሟን መደበቁ የፍራቻ ይሁን የጥላቻ ለራሱም አልገባው ።
 “እንዴት ስሟን አታውቅም?”

“ ተቀራርቦን ተጫውተን አኖውቅም ፣ ኮ ! ብቻ እንዲሁ እያየሁዋት እወዳታለሁ ። ”

የሐኪሙ የሰጧት ሕዋሳቶች ክፉኛ ተነቃቁ። — ስጧን ሳያውቁ ሳያነጋግሩ ዝም ብሎ እያዩ መውደድ ! ! እንዴት ?

“ ፈጽሞ አነጋግረንት አታውቅም ? ”

“ እንዲያውም ። ”

“ ስንት ጊዜ ሆኖታሁ ? ”

“ ስንተ ያይ አራት ወር ገደማ ሆኖኛል ። ”

“ እሷ ስለ አንተ በሩቅም ቢሆን ያላት ሁኔታ እንዴት ነው ? ”

“ እንጃላት ! መጥፎ ጓደኞች ናቸው ያሏት ። ”

ፊቱ ተለዋወጠ ። አርዕስተ-ነገሩ ውስጥ እየሰመጠ በሐደ ቁጥር ዐይኖቹ እየቀሉ መጡ ።

“ ትወዳታለህ ? ”

“ እንዴ ፣ አዎ ! ግን ደግሞ ጠላቱም ነች ። እጠላታለሁ ። ትምህርቱን እንዳላጠና አድርጋኛለች ። ”

የቀሉት ዐይኖቹ እንባ ሲያቀርሩ ሐኪሙ ተመለከተ ።

“ ኳስ ጨዋታ ትወዳለህ ? ”

አቤልን ከሰመጠበት ተመስጦ ለማውጣት የቀረበ የማዘናጊያ ጥያቄ ነበር ። እውነትም አቤል ግር አለው ። የማያስፈልግ ጥያቄ !

“ አ — ዎ ፣ የእኛ ኳስ ዐልፎ ዐልፎ ። ብቻ ይሄን ያህልም አይደለሁ ። ” አለ ። ዐይኑ ላይ ያቀረረውን እንባ ወደ ውስጥ እየመለሰው ።

“ ሌላ ምን ጨዋታ ትወዳለህ ? — በትርፍ ጊዜህ ? ”

“ በቃ ፣ ብዙም ጨዋታ አልወድ ። በትርፍ ጊዜዬም መጽሐፍ ማንበብ ነበር የማዘውትረው ። ”

ሐኪሙ ለጥቂት ሴኮንዶች በዝምታ የአቤልን ገጽታ ሲያጠና ከቆየ በኋላ ፣ መረጋጋቱን ሲገምት ወደ አርዕስተ-ነገሩ ገባ ።

“ ግን አቤል ጽ ፣ ለምን ልጅቷን ቀርቦህ አታነጋግራትም ? ”

“ አልችልም ! ”

ስጧቱ እንደ ገና ተለዋወጠ ። ቁጣ ቁጣ አለው ።

ሐኪሙ ዘልቆ ማነጋገር እንደማይችል ተረዳና በዚህ ጉዳይ ላይ ጥያቄውን አበቃ ። ሆኖም የአቤል አመላለስ አስገርሞት ሣቂን በሆዱ አፍና ነበር የያዘው ። ... እወዳታለሁ ፣ ግን አላናግራትም ! ዝግ ፍቅር !

ሐኪሙ አቤልን የሚረዳበትን መንገድ አሰላለሰ ። ልጅቷን አዎጥቶ የማገናኘት ሐሳብ መጣለት ። ሆኖም አቤል ለልጅቷ ያለው ፍቅር ሙሉ በሙሉ ጤናማ እንዳልሆነ ስለ ገመተ፣ ይህ የማያዋጣ ሐሳብ ሆነበት ። የባሰ ችግር ሲፈጠር ይችላል የሚል ሥጋት ያዘው ። አንዴ በተመሳሳይ ሁኔታ ያረቀረ አንድ ወጣት ልጅቷን ፊቱ አቅርቦው ሲያጨባጠውት፣ ካልገደልኩሽ ብሎ እንዳነቃት ሐኪሙ አስታወሰ ። ለጊዜው መፍትሔ በማጣት በረከሙ ተነፈሰ ።

“ እሺ ልጅ አቤል ፣ እንቅለፍስ እንዴት ነው ? ደገና ትተኛለህ ? ”

“ አልተኛም ። ታግዬ ታግዬ በመከራ ነው የሚወሰደኝ ። ”

ሐኪሙ በትንሽ ፓኩ ከኒኖች ጨምሮ ስጠውና የሚወጥበትን ጊዜና መጠን ነግሮት፣ “ ለእንቅለፍ ይረዳሃል ” አለው ።

ሐኪሙ አቤልን ከማሳናቦቱ በፊት የሆነ ነገር አለቦ ከመቀመጫው ተነሣና፣ “ እንድትጠብቁኝ፣ መጣሁ ” ብሎት ወጣ ። ለአቤል ቀጠሮ ከመሰጠቱ በፊት ቀደም ብሎ ተመሳሳይ ሁኔታ ያከመ አንድ የሥራ ባልደረባውን ለማግኘር ወደ ሌላ ክፍል መሔዱ ነበር ።

በፋን ከፍቶ ሲወጣ፣ ሰዎች ተኮላኩለው ተመለከተ ። እንደ ግዙፍ ራሱ በራሱ ሰውዬ ተጠግተውት “እርሰዎ ጋ ነበር ደክተር” አሉት ።

“ምንድነው?” አላቸው በተሰላቸ ስሜት ። በራቸውና ግዙፍ ሰውነታቸው ከብደት ነው እንጂ ገፍተኝቸው ሊያልፍ ነበር ።

“አቤል የሚባል ተማሪ ለምርመራ እርሰዎን መግባቱን ሰምቼ ነው ። ከዩኒቨርሲቲ ነው የመጣውት ። እዚያው መምህር ነኝ ።” የናታን እንዲህ ራሳቸውን ካስተዋወቁ በኋላ ፣ ከሐኪሙ ገጽታ ከብር ያለው ምላሽ አገኙ ።

እስከንድር አጠገባቸው ቆሞ ሁኔታውን ታዝቦአል ። የናታን ራሳቸውን ከማስተዋወቃቸው በፊትና በኋላ፣ በሐኪሙ የተደረገላቸው መስተንግዶ ለዩኒት እያሰገረመው ፣ “የእያንዳንዱ ሰው ውስጣዊ ማንነቱ ግንባሩ ላይ መነበብ ቢችል ምን ነበረበት?” ሲል አሰበ ።

“አሁን እንዴት ነው አቤል?” አሉት የናታን ፣ የሐኪሙን ዐደን ዐደን እያዩ ። “ደኅና ነው ።”

“ማለቱ ፣ የሚያስተኛው ይመስልዎታል? ምናልባት ከባለባቸው የአዕምሮ ሐመምተኞች ጋር መቀላቀሉ መጥፎ ይሆናል የሚል ሥጋት ይዘኝ ነው” አሉ የናታን ፈራ ተባ በሚል ደምፅ ።

“እሱ የእኔ ሥራ ነው” አላቸው ሐኪሙ ቆጣ ፣ ኮራብሎ ፣ “ለማንኛውም ልጄ ደኅና ነው ፣ አናስተኛውም ። ጠብቁትና ይዛችሁት ትሔላላችሁ” በሏቸው ሔደ ።

የናታን ልብ ተረጋጋ ። ሥጋታቸው የሰየላቸው ዕብዶች መሐል ገብቶ አቤልም እንዳይለይለት ነበር ።

የአቤልን ወደዚህ ሐኪም ቤት መምጣት የነገራቸው እስከንድር ነበር ። መልእክቱን እንደ ሰሙ ተደናግጠው ሲርአቸውን እንኳ ሳይቆልፉ ነበር የወጡት ፣ ከእስከንድር

ጋር ሆነው በቦልስ መኪናቸው ሲከንቱ፣ የተራራክ መብራቶች ሕግ መጠበቃቸውን ይጠራጠራሉ ።

እስከንድር ራሱ፣ ከጸቡ ቦታ የደረሰው ዘግይቶ ነበር ። አቤል ወደ ሐኪም ቤት ከተወሰደ በኋላ፣ ሳምሶን ጉልቤው ሚስተር ሆርሰንን ካልገደለኩ ብሎ እየተጋበዘ አስቸግሮ ነበር ። እስከንድር ነው አባብሎ ያስታገሠው ። ሚስተር ሆርሰን የጸቡን መነሻና ሁኔታ ረጋ ብሎ ለእስከንድር አጫጭተው ። ያልጠበቀው ትንሽ ነገር ይህን ያህል መጥላቱን በተመለከተ ጊዜ ፣ ሚስተር ሆርሰን ራሱ ተደናግጦ ነበር ።

የናታን የጸቡን ሁኔታ ከእስከንድር ሲሰሙ፣ ነገሩ ከትዕግሥት ጋር የተያያዘ መሆኑን ለመገመት ብዙ ጊዜ አልወሰደባቸውም ። “በላት! በላት!” የሚለው የአቤል የተደጋገመ ጭክት የቅርብ ምስጢርን ለሚያውቁት ሰው በቂ ማሰረጃ ነበር ።

የናታን አሁን አቤል ሐኪም ቤት ውስጥ እንደማይተኛ ካረጋገጡ በኋላ፣ ሌላው ጥሩ ፈያቸው የጸቡን መረጃ ለቤል ልኝ ለመስጠት ነበር ። ለሥነ-ልቦናው ጥናት የሚጠቅም ነገር እንዳገኘ ባመገመት ተቻኩለዋል ።

“አሁን የፈተናውን ነገር አቤል እንዴት ቢያደርግ ይሻላል?” አላቸው እስከንድር - የናታንን ሐኪሙ በር ላይ እንደ ቆሙ ። አቤልን ያመጡት የዩኒቨርሲቲው ባልደረቦችም አብረዋቸው ሐኪሙ በር ላይ ቆመው ነበር ።

“ፈቃዱ በሆነ ባይፈተን ይሻላል ፣ ግን እንጂ” አሉ የናታን ፣ የአቤልን ፈቃደኝነት በተጠራጠረ ስሜት ።

አቤል ከሦስት ቀን በኋላ ለመመለስ ከሐኪሙ ቀጠር ተቀብሎ ወጣ ። በሩ ላይ የናታንን ሲያያቸው፣ የቆመበት መሬት ቋልቋል ቢውጠው በወደደ ነበር ። ቢርአቸው ጠርተው ካነጋገሩት ወዲህ ሲገናኙ የመጀመሪያ ጊዜያቸው ነው ። ዐይኑን ሰብር መሬት መሬቱን ይመለከት ጀመር ።

“አሁን እንዴት ነው?” አሉት የናታንና እስከንድር ቢፈገገታና በብሩህ ደምፅ ።

“ ደገና ነኝ ። የእንቅልፍ ኪኒንም ተሰጥተኛል ”
አላቸው አቤል ፣ አንገቱን እንደ ሰበረ ።

መደናገጡን ስለ ተመለከቱ፣ ሁሉም ብዙ እንዳያናግሩት ተቆጠቡ ። የግንቦራዊ ሥራ ባልደረባቸውና የዩኒቨርሲቲው ሹፊር ቀድመው እንዲሑዱ የናታን ነገሯቸው ለአቤል ከአ ላቸው ጋር ለመሌድ ወደ ውጭው በር አመራ ።

አቤልን መሐል አድርገው የናታንና እስከንድር የው ጭውን በር እንዳለፉ ፣ ፅርቃን ሥጋውን የተቀመጠ እንደ ለግኝ አጋጠማቸው ።

“ አይታችሁ አትለፉኝ ፣ ግለጥኛ ! ”

የናታን ዐይናቸውን ጨፍነው አሥር ላንቲም ጣሉ ስት ። የተጎዳ ጋፍረተ ሥጋውን አጋልጦ ነበር የሚለምነው ። ብሉቱ አብጦ ትልቅ ኳስ አከፈለ ።

አቤል ለግኛን አትኩሮ ሲመለከተው አንዳች ነገር ስሜቱን ጠቅ አድርጎ ወጋው ። መኪናው ውስጥ ገብተው ሲታገቱም ሐሳቡ ከለግኛ ጋር ቀርቶ ነበር ።

‘ ለካ አደያሬውን የውስጥ ግንኙነታችንን ደብተን የግን ያዘው ገንዘብ ሲኖረን ብቻ ነው ! ’ አለ በሐሳቡ ፣ የተጎዳ ጋፍረተ ሥጋ እየታየው ፣ ‘ ምስጢር የሚሸፈነው በገንዘብ ነው ። ደህነት ምስጢራችንንም ሆነ አደያሬ ግንኙነታችንን አጋልጦ ያወጣዋል ። ገንዘብ ባለን ጊዜ ፣ ጋፍረተ ሥጋን ያህል ነገር ቀርቶ ፣ የጣት ቁስላችንን እንኳ ለመደባቅ ነው የምንጥረው ። ደህነት ሲመጣ ግን፣ መደባቂ ቀርቶ በይፋ መለመኛ ይሆናል ። ከሰው በኋላ ተፈጥረው የሰውን ውስ ጣዊ መንፈስ የሚረብሹ ነገሮች ሁሉ ከምግብ ጥያቄ በኋላ የሚመጡ ነገሮች ናቸው ። መጀመሪያ ምግብ ፣ እኛ እኒያ ለዐይን ፍቅር ተንበርክኬ ውስጥ ውስጡን የምናቀየው በልቅ ጠጥኜ ስላደርኩ ነው ግለት ነው ። ቢርቦኝ ኖሮ በት ሪግሥት የዐይን ፍቅር የደረሰብኝን ሁሉ እንኳን ከሰው ልደብቀው ቀርቶ ፣ እኔውም ምስጢር አድርጌ ባላሰጠኩት ነበር ። ወይ ገድ ! ይህች ሕይወት ! ”

“ እንዴት ነው ፣ አቤል ! አሁን ቆርጠህ ፈተናውን ልትፈተን አሰብክ ? ” ሲሉ የናታን ከቀን ሕልው አባነት ።

እንዲነግ የግይረልገው ጥያቄ ነበር ። ዝም አላቸው ። ነገር ግን ዝም ብሎ መቆየትም አልቻለም ። ሰውጭው የናታን ናቸዋ ፣ ያልወለዱትን ልጅ ከወደቀበት አዘቅት ለግውጣት የሚፍጨረጨፍ አባት ናቸው !

“ አዎ እፈተናለሁ ። ባልፍም ብወድቅም መፈተን ይቻላል ” አላቸው ፣ በፍርሀት በሚልገመገም ደምፅ ።

እስከንድር ጣልቃ መግባት አልፈለገም ። የናታንም ክፋፊ በኋላ የሚሉት ነገር አልነበራቸውም ።

ምዕራፍ ዐስራዘጠኝ

የጠዋት ፀሐይ ከመቼውም ይልቅ ፏ ብላ ወጥታለች ።
“ እኔንም አንዳንዴ አስታውሱኝ ፤ ስለእኔ ውበት ፣ ድምቀትና ሙቀት ተወያዩ ” የምትል ትመሰላለች ። ሆኖም ቀና ብሎ የሚያደንቃት ወይም ከልቡ ሆኖ የሚሞቃት ተማሪ አልነበረም ። ሁሉም በየፊናው ይሯሯጣል ። ዛሬ የጠዋት እንቅልፍ የሚያሸንፈው ተማሪ የለም ።

ግዕበሉ በግቢው ውስጥ ተነሥቷል ። ተማሪው ከግሬቲ ለመደን ይተራመሳል ። ድምጽ የለሽ ትርምስ ይተራመሳል ። ወደ ፈተና ሲገቡ የሚያገዝ ትጥቅን ለማግኘት ፤ እፎላስ ፣ ላጺስ ግስመሪያ ።

አንዳንዱ ሱባኤ ገብተ የከረመ ይመስል ሞግታል ። ጾም ጸሎት እንደ ጎዳው ሁሉ ትንፋሽ አጥሮታል ። አጎንብሶ በአጎንብሶ ሰላምታ እየተለዋወጡ መተላለፍ ብቻ ። የሁሉም ልብ የፍርሀት ደወል ይደውላል ። በጭንቀት ተወጥሮ ይነጥራል ።

የመፈተኛ አዳራሾቹ እንደ መቃብር አፋቸውን ከፍተው ይጠብቃሉ ። ቀድሞ የሚገባባቸው ተማሪ የለም ። ፅሁድ ዙሪያውን ከብቦ የመጨረሻዋን ደወል ይጠባበቃል ። አንዳንዱ የሰዓቱንና የልቡን ትርታ ያነጻጽራል ፤ እነዚህን የሚውጠው ትልቁ ደወል እስኪደወል ድረስ ፤ . . .

በመፈተኛው አዳራሾቹ አቅራቢያ የሚገኙት ሽንት ቤቶች በወረፋ ተጨናንቀዋል ። የገባው ቶሎ አይወጣም ። የሌለውን በግድ ያምጣል ። ከብዙ ምጥ በኋላ ትንሽ ጭርር አርጎ ይወጣል ። ከውጭ ያለው ያልጎመጎማል ። ያላደባል ። ግን እሱም ሲገባ ያው ነው— የፈተና ምጥ ፤

ቤተሰብም እንደ ልማድ ሽንት ቤቱን አንቃ ይላሉት። በወረፋ ያገኘችውን መጻፍት ቤት በቀላሉ ልትሰቀው አልፎ ለገችም ። ባለ በሌላ ኃይላ እያማጠች ውስጧን ፈተሸችው ። ጠብ ያለ ነገር አልነበረም ። በሸቀቶ ። ምናልባት ድንገተኛ አደጋ ተፈጥሮ እንደሆነ ለማረጋገጥ የውስጥ ሱሪዋን መረ መረቶ ። ቀይ ነገር የለም ።

“ እንግዲህ ታውቃለህ፤ አይሰብዩ ! ” አለች፤ የውስጥ ሱሪዋን ታጥቃ ቀሚሷን ቁልቁል እየለቀቀች ።

በሩን ከፍታ ስትወጣ፤ የወረፋ ጠባቂዎቹን ለማገረዶች ዐይን ግዩት አፍራ አንገቷን ሰብራ ያሰፈቻቸው ። ከዚያ ቀጥሎ የታዩት የማርታ ዘለፋ ነው ። ጸባይዋ መሆኑን ብታውቅም ሳትሰክፋት አታልፍም ። “ ... ያንቺ ሽንት ደም ! ለምን ፖፖ ይዘሽ አትዞሪም ? ወይም የጥላስቲክ ክረጫት በትታጠቁ ይሻላል ። ”

ዛሬስ አልሰከፈቻትም ። ዝም አለቻት ። ልዩ የምጥ ቀን በመሆኑና ችግሩ በእሷም ላይ ስለሚታይ፤ ከትዕግሥት ጋር ውጭ ቆመው እየጠበቁት ነበር ።

“ ይህ ሁሉ ትጥቅ ምን ይሠራልሻል ? ” አለችት ትዕግሥት-ቤተሰብምን፤ ይላሉት የቀየሻቸውን የጽሕፈት መሣሪያ ስትመልሰላት ።

“ ማን ያውቃል ? ! ለክፉም ለደተም ” አለችና ቤተሰብም እየተቀኘች ተቀበለቻት ።

ትጥቅ ብዙ ነው ። ሁለት እርሳስና አንድ ብዕር፤ ሁለት ላጲስ፤ አንድ ቀይ፤ አንድ ጥቁር፤ ሁለት እስክሪፕቶ፤ አንድ የጥላስቲክና አንድ የእንጨት፤ ሁለት አጫጭር ማስመሪያዎች . . . ማን ያውቃል፤ ቁንቅላት እምቢ ያለውን ትጥቅ ይመልሰው እንደሆነ ?

“ አንቺ ፣ የዛሬው ፈተና ተሰርቆ ወጥቶአል ሲባል ሰግሁ ‘ኮ’ ” አለች ማርታ፤ የቤተሰብምን ዐይን ዐይን እያየች ።

“ የማን ? የእናንተ ወይስ የእኛ ? ” አለች ቤተሰብም፤ ብዙም ባልተደነቀ ስሜት ።

“ እረ የእኛ ! ”

“ ማን ነገረሽ ? ”

“ አሁን አንቺ ሽንት ቤት እንደ ነገሽ አንዲት ልጅ ስታወራ ሰግሁ ። ”

“ ውሸት ነው እባክሽ፤ ፈተና በመጣ ቁጥር የሚወራ ወሬ ነው ” አለች ቤተሰብም ።

“ እረ እባክሽ፤ ማን ያውቃል ? ሲሰረቅ ወይም በዘመድ አዝማድ ሲወጣ ይትላል ” አለች ማርታ፤ ከጥርጣሬ ይልቅ እምነት በሞላበት ስሜት ።

“ እንሒድ እባክሽ ማርታ ” ስትል ትዕግሥት አዳሬወቻቸው ። እሷና ማርታ የሚፈተኑበት ክፍል ቤተሰብም ከምትፈተንበት ራቅ ይል ነበር ።

“ ገና ‘ኮ’ ነው ። ”

“ አምስት ደቂቃ ነው የቀረው ። ብንሒድ ይሻላል ” አለችና ትዕግሥት በቆራጥ ስሜት ተነቃነቀች ።

“ መልካም ዕድል ! ” እየተባባሉ ተለያዩ ።

ትዕግሥት ከቤተሰብም መለየት የፈለገችው በእቅ ራቢያዋ ያሉ ወንዶች ሲጠቋቆሙባት ተመልክታ ነው ። ምክንያቱ ምን እንደሆነ ይገባታል ። አበሌ አማኑኤል ሆስፒታል ደርሶ ከተመለሰ ወዲህ፤ የግቢው ወሬ ስለእሷና ስለእሱ ሆኗል ። ‘ ጎበዙን ተማሪ ያሳይደችውን ? ’ ትዕግሥትን ለማየት የማይገን ተማሪ አልነበረም ። እሷም በአንድ በኩል ይሸገኑ ፈርታ፤ በሌላ ደግሞ የጥናት ስሞን በመሆኑ፤ መኝታ ክፍሏ ውስጥ መሸጋ ነው የክረመሻቸው ። የግድ ነውና አሁን ብትወጣ የተማሪው ሹክሹክታ የመንፈስ ዕረፍት ነጣት ።

ቤተሰብም ከትዕግሥት እንደ ተለየች ሳምሉን ጉልቤውን አገኘችው ። የመፈተኛ ክፍሉን ለማወቅ እንደ ተጠየቀ ነበር ።

“ ወደት ነው ፍጫው ? ” አለችው ። ልብ ብሎ አልተ መለከታትም ነበር ። ድምጹን ሲሰማ ልቡ ተረጋጋ ።

“ መፈተኛ ክፍላችንን አይተሻል ? ” አላት ፣ ከቁጣ ባልተለየ ኃያል ድምፅ ።

“ አዎ ፣ እዚህ 104 ውስጥ ነው ” አለችና በጣቷ አመለከተችው ።

“ ወደዚያው ቀረብ እንበላ ! ”

“ እሺ ቆይ መጣሁ ” ብላው ባለችበት ቆመች ። “ ሁሉ ተኛው አምላክ ” ወደ እሷ ሲመጣ ተመልክታው ነበር ። በዛሬው ዕለት በጣም የምትፈልገው ሰው ነው ። እሱን ሳት ሳለም ወደ ፈተና አትገባም ። እሱም ምልክቶቹን እየተሟላ ሄረ በማጽናናት ተዋክቧል ።

“ እንደምን አደርክ ? ” አለችው ፣ አጠገቧ ሲደርስ ።

“ እግዚአብሔር ይመስገን ፣ ደኅና ነኝ ። ”

“ እንግዲህ ወደ ፈተና መግባቱ ነው ። ”

“ አይዘኝ ፣ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ይሁን ” ብሎ አት ሔደ ።

እሷም ይኸንኑ እንዲላት ነበር የፈለገችው ። የግዜርን የራሱን ድምፅ የሰማች ያህል ተጽናናች ። የፈተና ሰምን ሁሉ አምላካ ነው ። ለተጠየቀችው ሃይማኖት ሁሉ እሺ ነው ። ከጀሆባውም ፣ ከጲንጫውም ፣ ከባህሪውም ፣ ከሁሉም ጋር “ የግዜርን ቃል ” ትሰማለች ። አንዱ ካንዱ ጋር ሲያያት ዐይኑ እንደሚቀላ አልተገነዘበችም ። በእሷ ቤት ለሦስት አም ልኮት መቆሟን ብልጠትና ዘዴ አርጋዋለች ። አንዱ አም ላክ ሲስት ሌላው አይስትም ነው ። ጥበቧ ፣ በዚያ ላይ ደግሞ በሰድስት ኮርስ ነው የምትፈተኝው ። አንዱን ኮርስ በለማ ላይ ጥላዋለች ። የተቀሩትን አምስት ኮርሶች በአንድ አምላክ ላይ መጣሉ ይከብዳል ። እና ሦስቱ “ አምላካች ” ተከፋፍለው ሲሸከሙት ? መልማዮቿ ልቧን ከፍተው እንዳ ያዩባት እንጂ ጥሩ ዘዴ ነው ።

አቤልና እስክንድር ለአንድ ጥገ ስፍራ ሆነው የመ ግቢያው ደወል እስክደወል ድረስ ትርምሱን ይታዘባሉ ። ለፈተና ጊዜ የሚደረገው ግርግርና ሽብር በተለይ እስክንድ ርን ሁለጊዜም ያበሽቀዋል ። ፈተና እንዲህ ተማሪውን የሚ ያርበደብድ ነገር ከሆነ የዕውቀት መለኪያነቱ ያጠራጥራል እያለ ለብቻው ውስጥ ውስጡን ያሰላስላል ።

አቤል የተማሪውን ዐይን ለመሸሽ የሚገባበት ጉድ ጓድ አጥቷል ። ተማሪው እሱ ላይ ሲጠቋቆምበትና ሲገኝ ካሸከበት ይመለከታል ። ከትዕግሥትም ላይ እንዲሁ የማያ ውቁት ተማሪዎች አቤል ማለት የትኛው እንደሆነ ለማወቅ ነው የሚጠቋቆሙት ። አቤልን ያስገረመው ግን ፣ በፊት የሚያውቁትም ተማሪዎች አንድ እንግዳ ሆነው እየሰረቁ መመልከታቸው ነው ።

“ ፈቱ ላይ ምን ሰው ለማየት ፈልገው ነው ? ወይስ ግንባራ ላይ የሚያነቡት ነገር አለ ? ” ሲል አስበ ፣ በተማሪው አስተያየት በሸቀ ።

የተማሪው ሹክሹክታና የስርቆት እይታ ራሱ ላያብዱ ያሰብዳል ። ጥናት ቢወጥረው ፣ ምን ፈተና ቢያስጨንቀው ፣ እንዲህ ዐይነቱን ጫ ግንኙነት አይቀርም ። የሥነ-ልቦና ጥናት በስሎ፣ አቶ ቢልላንና የግንባራ ሥራ ባልደረቦች ከአቤል ጋር በቀጥታ ሆነ በተዘዋዋሪ ግንኙነት አላቸው ብለው የገመቷቸውን ተማሪዎች እየጠፉ ስለ አቤል መረጃ መሰብሰባቸው ፣ ወሬው በተማሪ ዘንድ እንዲበዛ ካደረጉት ምክንያቶች አንዱ ነው ። ሌላው ደግሞ ፣ በቅርቡ ከሚስተር ሆርስ ጋር ያደረገው ግብ ግብና ወደ አእምሮ ሕክምና ሆስ ፒታል መድረሱ ነው ። በትምህርት የመድከሙ ፣ ግላዊ ጸባዩ የመለዋወጡና ብምግብ አዳራሽ ውስጥ የመውደቁ ምዕጠር በቅርቡ ላሉት ካልሆነ በስተቀር ለብዙ ተማሪዎች ግልጽ አልነበረም ።

“ ይኸውልህ ይህ ግመል ” አለ እስክንድር ፣ ሚስተር ሆርስ እነሱ በቆሙበት አጠገብ ሲያልፍ ተመልክቶ ፣ በች ኮላ ነበር ወደ ፈተናው እዳራሽ የሚገሰገሰው ፣ የመገባቱ ነገር ሲቆም ይሻለዋል እንጂ ፣ በሚራመድበት ጊዜ በአፍ ጢሙ ለደፋ የደረሰ ነው የሚመስለው ። አረማመዱ ራሱ

እንደ ቼዛ ፈረሶች ነው ። ደንገት ቀና ሲል እነ አቤልን አያቸውና ሁለት እጆቹን አውለብላቦ ሰላምታ ሰጣቸው ።

ከአቤል ጋር እስክንድር አሰታርቆአቸዋል ። ሆኖም የአቤል አመለካከት አሁንም ጤነኛ አይመስልም ። ሳምሶን ፡ “ አንተ ፈረስ ፡ ዋ ! ጥርስህን ነው የማረግፈው ! ” እያለ መዛቱን አላቋረጠም ። ሳምሶን አንዴ የዛተበትን ሰው ፡ ጡን ቻውን ካልፈተነበት አይረካም ። ሚስተር ሆርሰ ከእስክንድር ጋር ወዳጅነት የጀመረው ምናልባት ከዚህ ሁሉ እንዲያድ ነው ሳይሆን አይቀርም ።

አቤል ሚስተር ሆርሰን ሲያይ ሐሳቡ ውስጥ የመጣበት የሐኪም ቤቱ ነገር ነበር ። በቀጠሮው ቀን ወደ ሐኪሙ አል ሔደም ። ሆነ ብሎ ነው የቀረው ። “ በግድ ሊያሳምሙኝ ካል ሆነ በስተቀር እኔ ጤነኛ ነኝ ” ባይ ነው ። በዚያ ላይ ደግሞ ሐኪሙ ስለ ትዕግሥት የሚያውጣው ነገር ደስ አላለውም ። ከደረሰበት ችግር የሚያወጣው ወይም የሚረዳው አልመሰለውም ። ይልቅ ከሐኪሙ ቤት በመቅረቱ የፈራው የኖታንን ነው ። ምናልባት ቢጠይቁት በምን ምክንያት ቀረው እንደሚላቸው ጨንቆታል ። አሁን ታዲያ ትዝ አለውና ሊያስብበት ምክረ ። ሆኖም በሐሳቡ አልዘለቀበትም ። የእስክንድር ንግግር ደንገት አባነው ።

“ ድብርትን ተመልከተው ” አለ እስክንድር እየሣቀ ።
“ ዛሬስ ጭራሽ ለይቶለታል ” አለ አቤልም ተገርሞ ።

ድብርት ማንንም ቀና ብሎ አላየም ። ማየትም አልፈ ለገም ። በፈተና ሰሞን ፡ ሰው ሰላም ማለት አይወድም ። ከሰው ጋር ሲነጋገር ያጠናው የሚጠፋበት ነው የሚመስለው ። አሁንም በእነ አቤል አጠገብ ሲያልፍ ቀና ብሎም አላየቸውም ። እንዲሁ እንዳገነበሰ ፈተናው አዳራሽ መግባት ብቻ ነው ። ጸጉሩ ተቆጣጥሮአል ። አንድ ቀን ሳይሆን ሳምንት ያህል አልተበጠረም ። ሰሞኑን ጠዋት ሲነሣ ፊቱንም መታጠቡን እነ እስክንድር ይጠራጠራሉ ። የሚጣው ክር አልታሰረም ። ሸሚዙና ሱሪው ተጨመዳደው የቀንም የሌሊትም ልብስ ሆነው መሰንበታቸው ያስታውቃል ።

እስክንድር በዐይኑ ድብርትን እየተመለከተ በሐሳቡ መጥቆ ሔደ ።

“ የፈተና ውቃቢ የሚወደው ፡ እንዲህ እንደነድብ ርት ከሰጧም ከሐኪም ተራርቀው ከርመው ፡ በእለ ባበስም ሆነ በንጽሕኛ ራስን ጥለው ፡ “ ሁሉም ነገር ወደ ፈተና ! ” ብለው ሲገቡበት ነው መሰለኝ ። አሁን ማን ይሙት ከዚህ ሁሉ ተማሪ መሐል ምን ያህሉ ነው የፈተና ጭንቀት ባልመረዘው ንጹሕ አዕምሮ የሚፈተነው ? ፈተና እየተጨነቁና እየተሸበሩ የሚታመጡበት መድረክ ከሆነ ደግሞ የዕውቀት መለኪያነቱ እጅግ ያጠራጥራል ። ከንቱ ነው በፍርሃትና በጭንቀት ማዕበል እየተገነባታ ፡ ዕውቀት ሳያንሰው ከየኒ ሸርስቲ የሚባረረው ! የሚያውቁትን ፈተና ላይ ስመመለስ ‘ኮ ከፍርሀትና ጭንቀት የጸዳ ጤነኛ አእምሮ ያስፈልጋል ። በትምህርት ዓለም ለመቆየት ወሳኝ ነገር ፈተና መሆን አለ በት ወይ ?

“ ትምህርት ለማንኛውም ዜጋ ሊደርሰው የሚገባ ማገበራጭ ሀብት ሆኖ ሳለ ፡ በፈተና ግድብ ሰዎች ከትምህርት ዓለም እንዲርቁ መደረጋቸው ለምንድነው ? ድህነት ! አዎ ፡ ለዚህ ምክንያታችን ድህነት ነው ። ያሉን የመማሪያ ቦታዎችና መሣሪያዎች ለሁሉም አይበቁም ። ለሁሉም በየ ስሜቱና በየፍላጎቱ የትምህርት ዘርፍ መክፈት አልቻልንም ። ስለሆነም ባሉት የትምህርት ቦታዎች ዘልቆ ለመጠቀም — ፈተና ! በፈተና ገብቶ መማር ፤ በፈተና መመሪያ ። በጊዜው ባለው ችግር ምክንያት ዕድሉ ለተወሰነ ሰው እንዲደርስ መፍትሔ ፈተና ሆነ ። እሺ ፡ ፈተና እንዲህ በዚህ መልኩ የሽሚያ ፡ የግብግብ መድረክ መሆኑ ነው ። ይህ ከሆነ ደግሞ ውድድሩ የዕውቀት ብቻ ሳይሆን የስርቆትም ፡ የዘ ዴም ፡ የወዳጅነት ወርታ መከፋፈያም ሊሆን ነው ። አዎ ፡ ፈተና ለማለፍ ጉቦ መስጠት መጀመሩና ሌላ ሌላም አሻ ጥር መሠራቱ በአጠቃላይ ፡ ፈተና የሚያስከትለው የጥራት ቀውስ ተከድኖ ይብሰል ። ”

ደውሎ ተደወለኝ፤ እስክንድርም ሐሳቡን ገታ ።
ወደ ፈተናው አዳራሽ ለመግባት ሌላ ትርምስ ተፈጠረ ። ጸጥታ የትርምስ ! የጠቅላላው ተማሪ የልብ ምት አንድ

ላይ ሲከገጥ፣ የኤልክትሮክን ደወል ደምፅ ሳይውጠው አይቀርም። ድብርት እንደ ተደበረ፣ በተለይም እንደ ተገቢረቧ ረቶ፣ ሚስተር ሆርስ አቀርቅሮ እንደ ጋለበ፣ “ሁለተኛው አምላክ” እንደ ጸለየ — ሁሉም ግዕዝ ጭስጥ ገቡ።

አምስት ኮርስ የሚፈተነው አምስት ተከታታይ ቀን፣ ስድስት ኮርስ የሚፈተነው ስድስት ተከታታይ ቀን በተመሳሳይ ግዕዝ ሲገነባታ ይሰነብታል።

“እንግባ እንጂ፣ እስከገደር” አለው አቤል።
“እጄ ለገብተው ይለቁ ብዬኮነው” አለና ተገታገቶ።

ወደ ፈተናው አዳራሽ ሲገቡ፣ እስከገደር የራሱ ልብ ሲደውል አዳመጠ።

‘ምነው እስኩ፣ ነፍስ ነገር!’ አለው ልቡን ለራሱ። የአሁኑ ብቻ ሳይሆን ስድስት ቀን ሙሉ ፈተና ላይ በተቀመጠ ቁጥር የሚነጥረው ልቡ አሳዘነው። ስድስት ቀን ሙሉ ሲገነባታ በታወገ የግደስት ወይም አፈተላኮ በአፍ የግደወጣ ልብ! ሰዎች ስንባል ጠንካራ ፍጡርኞች ነን’ አለና ተቀመጠ።

በፈተና ሥርዓት የተካኑ ፈታኞች ግንባራቸውን ከኮ ማትረው፣ ዐይኖቻቸውን ከገረገርጠው፣ የተቆጣ እንበላ እየመለሱ የፈተናውን ወረቀት ያዘው ገቡ። ከመታብር የላቀ ዝምታ! ከፍሉ እርጭ አለ።

“በየመቀመጫትህ አካባቢ ምንም ዐይነት መጽሐፍ ወይም ወረቀት እንዳይገኝ።

ሁሉም አቀርቅሮ ዲስኩን ፈተሽ።

“ማንኛውም ተግሪ ከሌለው ሲቀዳ ወይም ለሌለው ሲያስቀዳ ቢገኝ፣ ወረቀቱ ተቀድዶ በቀጥታ ከፈተናው ውጭ ይሆናል!”

ከተለመደው የፈታኙ ግስጠንቀቂያ በኋላ ወረቀቱ ታደለ።

አቤል ወረቀቱን ሲቀበል ግቀ “ሥራዬ ብሎ ሲግርና ሲያጠና ከከረመው ተግሪ እኩል ለፈተና መቀመጡ ሳይሆን አይቀርም ያሣቀው።

በአቤል ግቅ ፈታኙ ተቆጣ።
‘ምነው? በራስ ላይ መግቅ ክልክል ነው እንዴ?’ አለ አቤል በልሱ።